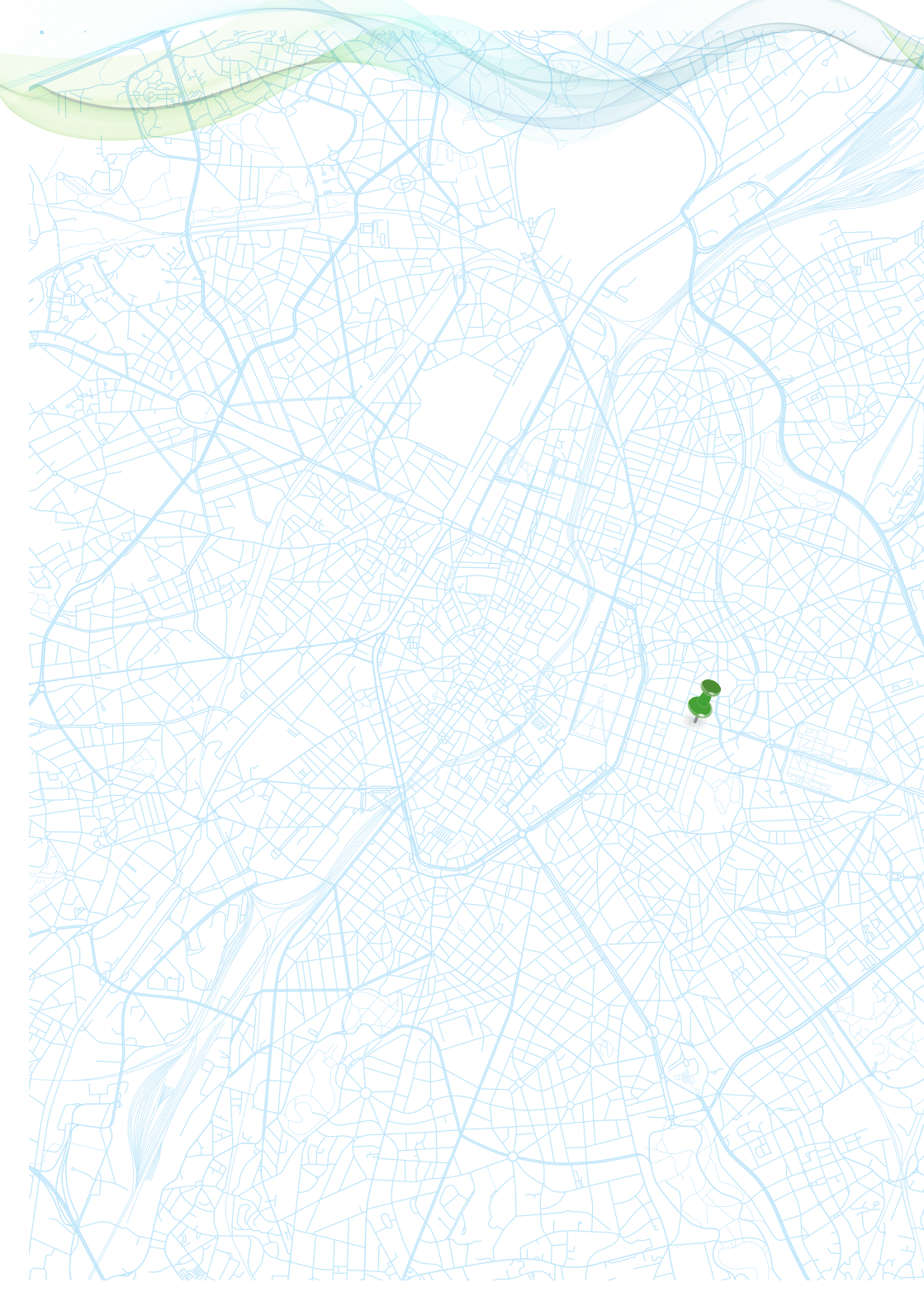




Suomen maa- ja
metsätalouden
ja osuuskuntien
Brysselin
toimisto

30 vuotta



**Suomen maa- ja
metsätalouden
ja osuuskuntien
Brysselin
toimisto**

30 *vuotta*



© Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry
© Osuustoimintakeskus Pellervo ry
© Svenska Lantbruksproducenternas Centralförbund SLC r.f.
Ulkoasu: Minna Aho/Pellervo-Media Oy

Kirjapaino PunaMusta, 2022

ISBN 978-952-9733-65-1

Sisällysluettelo

Historiikki 2011-2021	6
Osaamisella ja suurella sydämellä – 30 vuotta edunvalvontaa Brysselissä, Juha Marttila	8
Maidontuottajana eurooppalaisen osuustoiminnan asialla, Tiina Linnainmaa	11
Böndernas Brysselkontor behövs! Mats Nylund	13
Suomen maaseudun edunvalvontaa entistä monimutkaistuneemmassa maailmassa, Seppo Kallio	15
Metsätietoa parlamentille, Satu Aguilar	18
Kohtaamisia, suhteita ja sitkeyttä, Marjukka Mattio	20
Kun Venäjä-pakotteet iskivät lujasti maalousmarkkinoihin, Simo Tiainen	22
Turvemaiden kyntökiellosta tuli farssi, Niklas Holmberg	25
Hur känns det att vara lobbyist? Jonas Laxåback	27
Metsästrategian päivitys ja metsät osaksi ilmasto- ja energiakeskustelua, Tatu Liimatainen	30
Kolme vuotta Brysselissä – uutisia saunapalvista, hiilineluista ja terroristeista alkoi syntyä, kunhan pääsin ovesta sisään, Aimo Vainio	32
Brysselin toimintakulttuuri murroksessa, Juha Ruippo	35
Metsäpäättösten vuodet, Maria Pohjala	40
EU – ystävä, jolla on ongelmia, Tarja Bäckman	43
Maatalouspolitiikan uudistus, Green Deal ja ilmastopaketti, Hanna Leiponen-Syyrakki	46
Tietoa poliitikoille arvokentän eri laidoilla, Rauli Albert	49
Eurooppalainen viljelijä viherryttämisen ja tehostamispaineiden ristitulessa, Elina Liinaharja	51
EU-vaikuttamisen syventävät opinnot, Minna Ojanperä	55

Historiikki 2011–2021

Suomen maa- ja metsätalouden ja osuuskuntien toimisto täytti 30 vuotta syksyllä 2021. Voimme varmasti todeta, että suomalaiset isännät ja emännät olivat kaukaa viisaita, kun lähettivät edustajansa Brysseliin syksyllä 1991, neljä vuotta ennen Suomen EU-jäsenyyttä. He olivat oikeassa siinä, että EU-asiat tulevat vaikuttamaan maa- ja metsätalouteemme ja siksi on tärkeää olla paikan päällä vaikuttamassa.

Brysselin toimiston tehtävänä on varmistaa, että MTK:n, SLC:n ja Osuustoimintakeskus Pellervon jäsenten ääni kuuluu ja tarpeet otetaan huomioon EU-päätöksenteossa. Viestin vieminen tehokkaasti onnistuu erinomaisella yhteistyöllä organisaatioiden asiantuntijoiden kanssa sekä pitkäjänteisellä verkostojen rakentamisella. Tärkeää on myös olla luotettava yhteistyökumppani sekä faktoihin perustuvan ja kokonaisuuksien huomioon ottavan tiedon tuottaja ja välittäjä.

Tärkein viestimme Brysseliin on viime vuosina ollut, että maa- ja metsätaloudella on ratkaisuja ja osaamista aikamme haasteisiin emmekä suinkaan ole ongelmien aiheuttajia. Yhteisenä tavoitteena on kestävä luonnonvarojen käyttö ja ruokaturva sekä kannattava taloudellinen toiminta. Kestävyyttä voidaan ja halutaan parantaa, mistä aiheutuu kustannuksia, jotka on jaettava koko ketjussa.

Edunvalvontatyössä emme kaipaakaan vastakkainasettelua, vaan avointa ja toista kuuntelevaa keskustelua. On myös huomattava, että päättäjät tietävät nykyään vähän käytännön viljelystä ja metsänhoidosta tai ruokaketjun toiminnasta.

Globaalisti on kannettava vastuu ruokaturvasta ja kestävyiden parantamisesta, sekä myös EU:n ruuantuotannon kilpailukyvyistä. Emme voi museoida ruuantuotantoa, vaan on otettava käyttöön innovatiivista teknologiaa ja uusia tapoja tuottaa ruokaa kestävämmällä ja tehokkaammalla. Biokierron mahdollisuudet on otettava käyttöön täysillä. Metsissä, erityisesti Suomessa, on huikeat mahdollisuudet korvata fossiilisia polttoaineita, sitoa hiiltä, vähentää päästöjä sekä tietenkin tuottaa taloudellista ja sosiaalista hyvää, kaikki samassa paketissa.

Brysselin toimiston 30-vuotisjuhlat huipentuvat juhlaseminaariin ja iltajuhlaan 26.10.2022 Brysselissä. Tervetuloa juhlimaan kanssamme suomalaisen ruuan parissa!

Hanna Leiponen-Syyrakki
Brysselin toimiston johtaja

2012	2013	2014	2015	2016		2017	2018	2019	2020	2021
• Ympäristötuki-järjestelmä • Luomu • Olli Rehn talous- ja raha-asioiden komissaari • Maatalouskomissaari Dacian Cioloș • Eläinten suojelu kuljetuksen aikana	• CAP 2020 • Kaskadiperiaate puun käytössä • Lihan alkuperän merkitseminen	• Ilmasto- ja energiapaketti • Luomusasetus • Vesipuitediirektiivi • Uudet MEPit • Uusi komissio. Jyrki Katainen komission vpj, Phil Hogan maatalous-komissaari	• Afrikkalainen sikarutto Puolassa • Copa-Cogeca viljelijämielen-osoitus • Ilmanlaatuapaketti, ammoniakkin vähen-tämisvelvoitteet • Komission kierto-talouden toiminta-ohjelman julkaisu • Globaali ilmasto-sopimus Pariisissa	• Copa-Cogecan congressi Ateenassa • Susilähetystö Brysselissä • Brexit kansanäänestys UK • Traktori-marssi Helsingissä		• LULUCF • Hiilen kierrätys • WFO Helsinki • MTK 100 • Brexit neuvottelut alkavat	• Uusiutuvan energian direktiivi • EPP Suomessa • Afrikkalainen sikarutto Belgiassa • Ammonium-nitraatin antidumpingtullin alentaminen • Copa-Cogecan kongressi Itävallassa	• Biokiertotalous • Uudet MEPit • Uusi komissio 12/2019 – 2024 Jutta Urpilainen komissaari • Maatalous-komissaari Janusz Wojciechowski • Suomi Grune Wochen pääkumppanimaa • Afrikkalainen sikarutto Saksassa	• Koronapandemia • Green Deal, ilmastotavoitteiden päivitys • Metsästrategia • MFF ja elvytyspaketti • Pellolta pöytään- ja Biodiversiteetti-strategiat • SLC 75 v. 7.12.2020	• Brexit • CAP-uudistus • EU:n 2030 ilmastopaketti • EU:n metsästrategia
<u>Simo Tiainen</u> Toimiston johtaja <u>Marjukka Mattio</u> (Manninen) Kotieläinasiamies <u>Seppo Kallio</u> Euroopan talous- ja sosiaali-komitean jäsen <u>Maarit Holma</u> Assistentti <u>Satu Aguilar</u> (Lanttiainen) Metsänomistajien edunvalvoja <u>Niklas Holmberg</u> Kirjeenvaihtaja	• Jonas Laxåback Kotieläinasiamies • Tatu Liimatainen Metsänomistajien edunvalvoja	• Aimo Vainio Kirjeenvaihtaja	• Juha Ruippo Toimiston johtaja • Simo Tiainen Euroopan talous- ja sosiaalikomitean jäsen • Emma Berglund Metsänomistajien edunvalvoja	• Meri Siljama Metsän-omistajien edunvalvoja		• Tarja Bäckman Kotieläinasiamies • Maria Pohjala Kirjeenvaihtaja	• Hanna Leiponen-Syyrakki Toimiston johtaja		• Rauli Albert Kotieläin- ja osuustoiminta-asiamies • Lotta Heikkonen Metsänomistajien edunvalvoja	• Maria Pohjala Metsän-omistajien edunvalvoja



Juha Marttila

MTK:n puheenjohtaja

Osaamisella ja suurella sydämellä - 30 vuotta edunvalvontaa Brysselissä

Suomi liittyi Euroopan unioniin vuoden 1995 alussa. Tätä edelsi monen vuoden tiivis valmistelu-, neuvottelu- ja kampanjointivaihe. Maatalous oli koko ajan politiikan ja kansalaiskeskustelun ytimessä. MTK:lla oli merkittävä etulyöntiasema, sillä se oli asettunut Brysseliin jo ennen, kuin jäsenyydestä ryhdyttiin vakavasti keskustelemaan.

Suuri osa suomalaista keskustelua jäsenyyden eduista ja haitoista perustui puhtaasti mielikuviin. Joku lupasi halpaa ruokaa, toinen pelotteli Venäjällä. MTK:n suora väylä Brysseliin, huipputaitava henkilöstö ja vahva järjestöviestintä nostivat järjestön EU-politiikan mahtiteikijäksi noina maaseudun kohtalon vuosina. Tätä perinnettä olemme ylläpitäneet 30 vuoden ajan.

Maatalouspolitiikka on ollut aina EU:n kovaa ydintä. Yhteinen politiikka on ohjannut maataloutta ja ruoka-alaa jo 60 vuotta. Silloin todettiin, että ruoka-huoltoa ei voi jättää markkinavoimien armoille. Sama viisaus pätee tänään ja vielä tulevaisuudessa.

Suomen jäsenyydsneuvottelut osuivat aikaan, jolloin yhteinen maatalouspolitiikka oli suunnattu uudistusten tielle. Suomen maatalous hyppäsi liikkuvaan junaan. Hintatuesta siirryttiin tuotannosta irrotettuihin tukiin. MTK:n asiantuntijoiden oli kyettävä vaikuttamaan sekä Suomen erillisratkaisuja koskeviin neuvotteluihin että tunnistettava EU:n muutoksen tuulet.

Politiikka on todellakin muuttunut 30 vuodessa. EU on osa globaalia ruokamarkkinaa. Maatalousbudjetin varoista yhä suurempi osa maksetaan ym-

päristöperustein. Poliitiikan tavoitteiden kirjo on niin laaja, että järkevän ja ymmärrettävän toimenpidekokonaisuuden laatiminen on mahdoton tehtävä. MTK on vuodesta toiseen muistuttanut, että politiikka ei saa unohtaa kaikkien tärkeintä – maatalousyrittäjää.

Metsäasiat ovat olleet alusta asti MTK:n Bryssel-ohjelmassa. Niiden painoarvo on kasvanut vuodesta toiseen ja kehitykselle ei näy loppua. EU:lla ei ole yhteistä metsäpolitiikkaa, mutta kovasti se pyrkii vaikuttamaan ympäristö- ja ilmastopolitiikan siivellä.

MTK:n Brysselin metsämissio on puolustaa suomalaisen kestävänsä metsätalouden mallia. Paljon aikaa kuluu perustiedon välittämiseen ja väärän tiedon oikomiseen. Monelle päättäjälle on uutta tietoa, että harvennettu metsä kasvaa paremmin. Samoin yllättää se, että metsä uudistetaan päätehakkuun jälkeen. Onnistumisen iloa tuottaa, kun joku ymmärtää, miten yhdestä kaadetusta puusta saadaan raaka-ainetta sahoille, kuiduttavaan teollisuuteen ja energialaitoksiin. Tällä kaikella tiedolla on ratkaiseva merkitys direktiivejä ja asetuksia sorvattaessa.

EU:n päätöksenteko etenee yleensä varsin verkkaisesti. Edunvalvonta on myös rytmittettävä eri vaiheisiin. Ennakointi on tärkeää, jotta ymmärretään, mihin suuntaan tuuli on kääntymässä. Brysselin toimiston väki suorittaa jatkuvasti tätä tiedustelutoimintaa. Siihen tarvitaan paljon hyviä ja luottamuksellisia kontakteja EU:n eri toimielimissä.

Komissio valmistelee päätettäväksi tulevat asiat. Sen vuoksi on tunnettava komission työskentelytavat ja asioita valmistelevat henkilöt. Komissio on asiantuntijaorganisaatio, eikä sinne vaikuteta huutamalla ja lihaksia pullistelemalla. On osattava perustella asiansa ja kyettävä tarjoamaan ratkaisumalleja. Tässä työssä MTK on osoittanut taitonsa ja saanut paljon arvostusta.

Valmistellut esitykset etenevät poliittiseen päätöksentekoon. Poliitiikka alkaa komissaarien käsittelystä. Tässä vaiheessa suomalaiset komissaarit ovat usein olleet maa- ja metsätaloutemme tuki ja turva, kun on pitänyt estää tai vauhdittaa erityisen merkittäviä asioita.

Parlamentin ja jäsenmaiden muodostaman neuvoston käsittelyt ovatkin jo politiikkaa parhaimmillaan, eli kompromissien jaloa taitoa. Yhteistyökyvytön ei näissä karkeloissa pärjää. Parlamentin kasvanut valta näkyy myös MTK:n vaikuttamisessa. Raportojien kanssa tehdään tiivistä yhteistyötä aina kun mahdollista ja äänestyksiin evästetään parhaalla mahdollisella tavalla.

Pienen maan menestys EU:ssa edellyttää koko joukkueen vahvaa yhteistyötä. Riidat on syytä riidellä kotimaassa, jotta Brysselissä voidaan vetää yhtä köyttä Suomen hyväksi. Maa- ja metsätalouden asioita on kyetty hoitamaan

pääasiallisesti tämän periaatteen mukaisesti. Oman pesän likaajat ovat varsin harvassa.

MTK:n puheenjohtaja lentää Brysseliin kohtalaisen usein. Ohjelma täyttyy tällöin kokouksista ja toimiston huolella valmistelemista tapaamisista. Maarit loihtii vierailut komissioon tai parlamenttiin uskomattomalla menestyksellä. Pakkeja tulee harvoin. Toimiston johtaja on tärkein työpari tapaamisissa ja niiden suunnittelussa.

Brysselin vaikuttamiskulttuurissa lounaat ja päivälliset on hyödynnettävä täysimääräisesti. Liha ja kala tekevät vielä kauppansa. Asioita on hyvä edistää maistuvan ruuan kera, mutta ruokailuhetket ovat oiva tilaisuus tutustua uusiin ihmisiin. Edunvalvonta on ihmistuntemusta ja viestintää.

MTK:n klassikkoperinne on syyskuinen suomalaisten europarlamentaarikojen tapaaminen Strasbourgissa. Illanvieron aika ja paikka ovat pysyneet samana koko EU-jäsenyyden ajan – toki korona aiheutti tähän parin vuoden tauon. Alustusten ja vilkkaan keskustelun tuloksena on tehty monta maaseudulle tärkeää linjausta ja uutta avausta.

Toimiston perustaminen Brysseliin vuonna 1991 osoitti suurta viisautta silloisilta päättäjiltä. Samaa viisautta on ollut siinä, että Brysselin väkeä ei jätetä yksin. EU-asiat kuuluvat jokaisen järjestön asiantuntijat toimenkuvaan. Se edellyttää vilkasta yhteydenpitoa ja yhteistyötä kotimaan ja Brysselin välillä. Brysselin toimisto on etulinjassa tukemassa koko järjestön EU-vaikuttamista.

Matkan varrella monet paljon nähneet Bryssel-vaikuttajat ovat todenneet, että MTK:n järjestelmällinen ja tehokas EU-edunvalvonta on omalla tasollaan suomalaisten järjestöjen ja yritysten joukossa. Vertailu on turhaa, mutta omaakin tuntuma on se, että teemme oikeita asioita ja oikealla tavalla.

Edunvalvontaa tehdään paitsi osaamisella myös suurella sydämellä. EU on maaseudun tärkeä kumppani hyvässä ja pahassa. Se on joka päivä läsnä maaseudun arjessa. Brysselin edunvalvojat ovat suomalaisen maaseudun puolustajia. Tehtävä on kristallinkirkas.

**Toimiston perustaminen
Brysseliin vuonna 1991
osoitti suurta viisautta
silloisilta päättäjiltä.**



Tiina Linnainmaa

hallituksen varapuheenjohtaja, Osuustoimintakeskus Pellervo
varapuheenjohtaja, Cocega
hallituksen jäsen, Osuuskunta Länsi-Maito
maatalousyrittäjä, agrologi

Maidontuottajana eurooppalaisen osuustoiminnan asialla

Kymmenen vuotta sitten Brysselin toimiston juhliessa 20-vuotisjuhlansa, minulle oli varattuna juhlan päätössanat. Uutena, aloittelevana luottamushenkilönä olin opetellut sanat ulkoa ja harjoitellut ääntämistä lähes täydelliseksi. Sitten juuri ennen juhlaa kuulin, että päätössanat pidetään suomeksi. Se siitä opettelusta.

Tämän kymmenen vuoden aikana olen oppinut, että tärkeintä ei ole täydellinen ääntämys ja vierasperäisten sanojen kirjo vaan ihmisten tunteminen, kontaktien luominen ja asian eteenpäin vieminen järjestöjen ja niissä toimivien ihmisten kautta.

Vaikuttamista yhdessä – osuustoiminnan hengessä

Vuonna 2014 Venäjä asetti EU-maille pakotteita ja rajat sulkeutuivat lähes täysin vientituotteiden osalta. Suomalaiselle tuottajaosuustoiminnalle, etenkin maitotuotteiden osalta, se oli karmaiseva isku liiketoiminnalle. Saman karsimyksen kokivat myös Viro, Latvia ja Liettua eli läheisimmät Venäjän rajamaat. Näiden maiden kanssa yhdessä järjestimme osuustoiminnallisen Solidarity Milk -tempauksen, missä kerroimme komissaareille, parlamentin jäsenille ja median edustajille, mitä nämä pakotteet merkitsevät Baltian maiden ja Suomen tuottajaosuustoiminnalle ja heidän omistajilleen eli viljelijöille. Copa-Cogecan kokouksessa annoimme maitopurkin viestin kera silloiselle maatalouskomissaari Hoganille.

Asiamme tuli kuulluksi ja sillä oli vaikutusta tukipäätökseen Venäjän pakotteiden takia, vaikkakaan ei niin paljon kuin olisimme toivoneet. Tempaus oli osoitus yhteistyöstä ja sen voimasta. Yksin tämän kokoiset EU-maat olisivat todella avuttomia.

Osuuskuntia koskevat päätökset tehdään EU:ssa

Nyt ja tulevaisuudessa kansainvälinen kauppapolitiikka ja maiden valtapolitiikka heiluttavat yhä enemmän EU:n tuottajaosuustoimintaa. Säädökset ja sisällöt vaihtuvat lähes aina suuren valtion päämiehen vaihdoksen mukaan. Samoin EU:n oma politiikkasisältö muuttuu yllättävän nopeassa tahdissa. Vasta on vanhaan CAP:n totuttu, kun jo uusi pitäisi hyväksyä eri strategioineen. Osuustoimintaan vaikuttavat myös Pellolta pöytään -strategia, taksonomiapäätökset ja vastuulliset markkinointikäytännöt. Isommat ja pienemmät kansalaisjärjestöt haluavat myös sanoa sanansa kuluttajille myytävien tuotteiden ja tuotantotapojen suhteen ja kuluttajien ruokatottumuksetkin ovat muutoksessa.

Tässä muutosten pyörteessä Copa-Cogeca pyrkii vaikuttamaan päätöksiin niin, että se turvaa osuustoiminnalle omistajineen elämisen mahdollisuuden. Meidän pitää vaikuttaa siihen, että kansainvälistä kauppaa käydään samoilla säännöillä ja samoilla vaatimuksilla. On huolehdittava siitä, että EU-markkinoilla myytävät tuotteet ovat turvallisia ja kestävästi tuotettuja, hyvien tuotantotapojen mukaisesti. Hinta ei voi, eikä saa olla ainoa peruste. Tässä on haastetta, jotta pääsemme syvemmälle sisälle siihen, mitä eri maiden kauppasopimukset todella pitävät sisällään.

Mikä on EU:ssa kiellettyä voikin olla normaalia muualla tai päinvastoin. Meille vähän eksoottisempien valtioiden, kuten Intian ja Etelä-Amerikan maiden kanssa tehdyt kauppasopimukset tuovat jo kulttuurillistakin haastetta.

Läsnäolo Brysselissä on elintärkeää

Suomalaiselle tuottajaosuustoiminnalle on aivan ehdoton edellytys, että olemme kansainvälisessä edunvalvonnassa mukana. Usein me murehdimme omia kansallisia murheitamme kuten huonoa tuottajahintaa ja tiukkoja sääntöjä, vaikka suurin osa niistä juontaa juurensa kansainvälisiltä markkinoilta, kauppasopimuksista ja EU:n päätöksistä. Meidän pitää olla mukana siellä missä päätökset tehdään, ennakoiden ja vaikuttaen.

Onneksi Pellervo, yhdessä MTK:n ja SLC:n kanssa oli kaukaa viisas jo 30 vuotta sitten, että tarvitsemme oman toimiston Brysseliin ja asiansa osaavat, loistavat työntekijät sinne.

Luottamushenkilön on helppoa ja vaivatonta lähteä kokoukseen Brysseliin (tai poikkeusaikana etänä osallistuen) kun asiat on valmisteltu, tapaamiset suunniteltu ja ajankäyttö tehokkaasti hyödynnetty. Asioiden eteenpäin vieminen suomalaisesta näkökulmasta on aina ihmisten tapaamista, vuorovaikutusta ja molemminpuolista ymmärtämistä sekä yhteistyötä.



Mats Nylund

Centralförbundsordförande, SLC
Riksdagsledamot 2007-2019

Böndernas Brysselkontor behövs!

Mina första kontakter med Brysselkontoret fick jag som ung förtroendevald i producentorganisationen under kontorets första år. En stor majoritet av de finländska jordbrukarna motsatte sig ett EU-medlemskap men försökte samtidigt förbereda sig för den förändring som medlemskapet skulle innebära. Den information vi fick från Brysselkontoret var mycket värdefull.

Mitt eget första besök på vårt Brysselkontor skedde i samband med en utbildning för framtida styrelsemedlemmar i andelslag. Utbildningen organiserades av Copa-Cogecas ungdomsorganisation CEJA. Vi var två unga deltagare från Finland och vårt Brysselkontor hade förutom våra arrangemang runt skolningen ordnat möte med dåvarande generalsekreteraren för Copa-Cogeca, Risto Volanen. Generalsekreteraren gjorde sitt bästa för att inviga oss unga förtroendevalda i olika kulturers inflytande över hur intressebevakning ska bedrivas.

Mina första intryck från Brysselkontoret var insikten om hur viktigt det är med kunniga tjänstemän som har koll på vad som diskuteras i olika skeden av ärendenas beredning. Jag såg att våra tjänstemän på Brysselkontoret har ett högt anseende och uppfattas som kunniga och pålitliga. Det gör att möten kan ordnas med viktiga nyckelpersoner och dörrarna öppnas för de politiska beslutsfattarna och de förtroendevalda. Den bilden har bara stärkts under åren.

Under mina år som riksdagsledamot så besökte jag Bryssel och EU-institutionerna med jämna mellanrum och alltid om det fanns utrymme i tidtabellen så besökte jag också vårt lobbykontor. Där finns kärnan i kunskapen om vad som sker i EU-politiken. Kolleger över partigränserna både i Finlands riksdag och EU-parlamentet har bekräftat samma sak – när det kommer en kontaktförfrågan från MTK:s, SLC:s och Pellervos Brysselkontor lönar det sig att svara för ärendena som lyfts är viktiga. Vice versa, behöver du som politiker råd och information om vad olika beslut innebär för vårt jord- och skogsbruk så får du det av Brysselkontoret.

I takt med att jord- och skogsbrukarna minskar i antal så minskar också vårt direkta politiska inflytande. Det som samtidigt tyvärr händer är att kunskapen om primärnäringarna minskar hos både politiker och olika sakkunniga som allt mera fjärrar sig från de riktiga gröna näringarna och faller i farstun för en ideologiskt färgad syntetgrön samhällssyn som står med båda fötterna stadigt i luften. I ett sådan läge är det oerhört viktigt att vi svarar med att ha ännu bättre kunskap, är ännu mera pålitliga och serverar bättre lösningar som bär in i framtiden. I det scenariot är det viktigare än någonsin att böndernas representation finns på plats i Bryssel – kunniga och pålitliga.

SLC gratulerar Brysselkontoret till framgångsrik intressebevakning, och vi önska lycka till med den kommande verksamheten. För jordbruket, för skogsbruket, för trädgårdsnäringen och för Finland. Bonden behövs, och böndernas Brysselkontor behövs!

I takt med att jord- och skogsbrukarna minskar i antal så minskar också vårt direkta politiska inflytande.



Seppo Kallio

Kansainvälisten asiain johtaja – emeritus, MTK
Euroopan Talous- ja sosiaalikomiten jäsen (1995–2015)
FFD:n toiminnanjohtaja (2015–2018)

Suomen maaseudun edunvalvontaa entistä monimutkaistuneemmassa maailmassa

Suomi joutui tekemään suuret yhteiskunnalliset linjaratkaisut kiivaassa aika-
taulussa Neuvostoliiton romahdettua 1990-luvun alussa. Se merkitsi Suomen
läntisen integraation syventämistä ja neuvotteluja EU-jäsenyydestä heti vuosikymmenen alkuvuosina. Maamme tarttui tähän mahdollisuuteen vahvalla
otteella, vaikka neuvottelujen nopea läpivieminen oli suuri haaste erityisesti
maataloussektorille. EU:n yhteinen maatalouspolitiikka vaati Suomelta tiukkoja
reunaehtoja, jotka toteutettiin omilla artikloillaan Suomen erityisolosuhteiden
huomioon ottamiseksi. MTK:n johto ennakoitiin erinomaisesti muutosten
tuulet ja perusti yhdessä SLC:n ja Pellervon kanssa yhteisen edunvalvontatoimiston
Brysseliin jo vuonna 1991. Se tapahtui selvästi ennen jäsenyysneuvottelujen
realisoitumista – viisas päätös.

Arvioitaessa nyt 30-vuotisen toiminnan juhlavuotena Brysselin toimiston
työtä Suomen maaseutuelinkeinojen tyyssijana on ilo todeta, että toimistolla on
vankka ja institutionaalinen asema Rue de Trevesin Maatalous-talossa. Maaseudun
edunvalvojat ovat lunastaneet paikkansa hyvällä ja ammattimaisella
otteella, jossa pitkäjänteisyys ja avoin yhteistyö ovat olleet toiminnan peruslähtökohtia.
Kattavien verkostojen luominen EU:n eri toimijoihin on muodostanut
peruslähtökohdan tulokselliselle toiminnalle. Toimiston koordinaatiovastuu
paikan päällä on ollut mittava ja siinä on onnistuttu hyvin. Järjestöjen edustajat,
niin luottamushenkilöt kuin asiantuntijat, ovat tiiviisti osallistuneet maa- ja
metsäsektorin sekä koko biotalouden edunvalvontaan eri EU-instituutioissa ja

omissa kattojärjestöissä. Yhteistyö on ollut kattavaa Suomen hallituksen edustajiin lähetystöissä ja suomalaisiin toimijoihin eri organisaatioissa.

Viimeisen vuosikymmenen kehitystä ovat haastaneet monet muutospainet kuten finanssikriisin jälkihoito, populististen voimien esiinmarssi monissa maissa ja EU-parlamentissa, pakolaiskriisi, ilmasto- ja energiapolitiikan murros, monenvälisen sopimusjärjestelmän heikentyminen, ruokaturvan horjuminen, ulkopoliitiikan murheet monien yhteistyökumppaneiden mm. Venäjän, USA:n ja Kiinan kanssa sekä Iso-Britannian EU-ero brexit. Näillä olosuhdemuutoksilla on ollut suuri vaikutus myös EU:n toimintaan. Tämä on luonut lisähaasteita ja yhteistyö on vaikeutunut monilla politiikan lohkoilla. Kyseiset ongelmat ovat vaikeuttaneet organisaatioiden yhteistyötä tilanteessa, jossa EU ja koko maailma tarvitsi yhteisiä pelisääntöjä ja vahvistuvaa kansainvälistä yhteistyötä kriisien ja köyhyyden vähentämisessä.

Euroopan järjestöjen toiminta on ollut vakaata Copa-Cogecassa ja metsänomistajien eurooppalaisessa järjestössä CEPP:ssä. Samoin pohjoismaiset järjestöt ovat edelleen voimissaan ja toimiston päivittäisiä yhteistyötahoja. Sen sijaan globaalin viljelijöiden etujärjestön IFAP:n romahtaminen johti siihen, että vuonna 2011 Euroopan järjestöjen ponnistuksilla perustettiin uusi maailmanjärjestö WFO, World Farmers Organisation, joka on vakiinnuttanut asemansa erityisesti YK-organisaatioissa mm. ruokaturvan parantamisessa sekä ilmasto- ja kauppapolitiikassa. On elintärkeää, että maailman tuottajien ääni on edustettuna eri kansainvälisissä neuvotteluprosesseissa, jotka vaikuttavat olennaisesti viljelijöiden asemaan. Ilmastonmuutoksen hallinta on suuri yhteinen asia, jossa viljelijöiden on tuotava omia ehdotuksia kestävän ruokaturvan rakentamisessa osana ilmastonmuutokseen sopeutumista.

Kauppapolitiikalla on ollut keskeinen rooli EU:n yhteisen maatalouspolitiikan yhtenä kulmakivenä. Kulunut vuosikymmen on ollut melkoista murrosta sopimus pohjaisen kaupan historiassa. EU ja Suomi ovat perinteisesti tukeneet monenvälistä WTO-pohjaista sopimusjärjestelmää. Valitettavasti vuonna 2001 aloitettu ns. DOHA:n kehityskierros on jähmettynyt, mikä johti painopisteen muuttamiseksi kahdenvälisiin kauppasopimuksiin, joita EU on tehnyt lukuisien maiden kanssa. Muutamat sopimukset olivat todella vaikeita erityisesti maataloudelle. Etelä-Amerikan MERCOSUR-sopimus ei ole vielääkään valmis, koska jotkut jäsenmaat ja EU-parlamentti vastustavat sopimuksen hyväksymistä. Syinä ovat mm. Amazonin metsäkato ja liian löyhä maataloustuonti ko. maista EU:hun. Kahdenväliset neuvottelut USA:n kanssa pysähtyivät presidentti Trumpiin, joka ei nähnyt EU:ta hyvänä kauppakumppanina. Suomen maatalouden vaikein asia oli perinteisen maatalousviennin tyrehtyminen Venäjälle Krimin valtauksen seurauksena. Vahinko Suomen maitosektorille on valtava. EU korvasi menetyksistä vain marginaalisen osan. Kauppapolitiikka on EU-politiikkaa ja Brysselin jokapäiväistä leipää.

EU:n metsästrategian valvonta ja seuranta ovat olleet Brysselin edunvalvonnan keskiössä. Metsäpolitiikka kuuluu perinteisesti kansalliseen kompe-

tenssiin, mikä on ollut myös MTK:n lähtökohta. Metsästrategiaan kohdistuu paineita, jotka lähtevät usein ilmastopolitiikan ja suojelun tavoitteista. Puu hiiltä sitovana uusiutuvana kasvina on parasta ilmastopolitiikkaa. Metsiä pitää hoitaa hyvin ja kestävästi. Suomen omat lähtökohdat ovat erinomaiset. EU:n päätöksenteko vaatii erityistä huolenpitoa, sillä Brysselin koneistoissa mm. EU:n instituutioissa metsätieteiden osaaminen on hyvin rajallista. Tiedon puute kestävästä ja tasapainoisesta metsänhoidosta on valitettavan yleistä.

MTK, SLC ja Pellervo ovat mukana kehitysyhteistyöorganisaatioissa FFD:ssä, joka on jäsen maatalousjärjestöjen kansainvälisessä yhteistyöorganisaatioissa AgriCordissa, joka toimii Brysselissä. FFD:n edunvalvontatyö kytkeytyy Brysselin toimiston työhön sekä järjestötasolla että EU-komission kehitysyhteistyötä hoitaviin viranomaisiin. Ruokaturva ja maaseudun kehittämisen ovat EU:n kehityspoliitiikan keskeisiä painopisteitä. Maailman ruokahuollon vahvistamisessa ja köyhyysongelman parantamisessa EU on lisännyt rahoitusta ja toimintaansa erityisesti Afrikassa mutta myös muissa kehitysmaakohteissa. Yhteistyö on tiivistä FAO:n ja IFAD:n kanssa. FFD on ollut aktiivinen ja kehittyvä toimija kehityshankkeissa, joissa tavoitteena ja parantaa viljelijöiden ja metsänomistajien työskentelyolosuhteita ruokaturvan ja metsien hoidon vahvistamiseksi. Maailman haasteet ovat mittavat - ruoka, vesi, metsät ovat maanviljelijöiden ja metsänomistajien todelliset alueet. Ruokaturvan ja ilmastomuutoksen hallinta ovat alueita, joissa tuottajilla on merkittävä rooli. FFD ja sen jäsenjärjestöt ovat olleet tukemassa tätä työtä monissa hankkeissa, sekä Afrikassa että muissa kohteissa.

Toimiessani Euroopan Talous- ja sosiaalikomiteassa, ETSK:ssa MTK:n edustajana vuosina 1995-2015 Brysselin toimisto oli tärkeä tukikohta sekä henkisesti että muutoinkin turvallinen paikka. Tietojen vaihtaminen, toimistopäivät ja keskustelut kollegojen kanssa antoivat voimaa ja uskoa Brysselin töiden merkitykseen ja tärkeyteen. ETSK:n toiminnassa käsitellään käytännössä kaikkia EU-politiikan alueita. MTK:n, SLC:n ja Pellervon toiminta-alueet ovat laajasti käsiteltyä lausuntotyössä, seminaareissa ja konferensseissa. Myös tätä taustaa vasten järjestöjen edustajien tapaamiset ja keskustelut antoivat lisäinfoa ja asiantuntemusta, mistä oli suurta hyötyä arkisessa työssäni. Brysselin työyhteisö oli innostava ja positiivinen. Brysselin toimijoiden verkosto oli todella laaja ja antoisa. Sen huomaa erityisesti nyt kun sitä pohtii vajaan kolmen eläkevuoden jälkeen, josta yli puolet on ollut tätä epämurkeaa pandemian jatkuvaa holhousa. Voimia teille kaikille, jotka olette työelämässä joutuneet tämän kriisin läpikäymään.

Tässä pienessä yhteenvedossa olen käsitellyt vain muutamaa aihetta menneeltä vuosikymmeneltä. Brysselin toimisto on siis vahva instituutio, sitä ja kaikkia teitä järjestöjen ahkerointisijoita haluan lämpimästi onnitella ja kannustaa. Tarvitsemme toimivaa EU:ta ja hyvää kansainvälistä yhteistyötä, jossa on ilo ja kunnia ajaa Suomen ja maaseutemme intressejä. Muistelen suurella kiitollisuudella kaikkia teitä yhteistyökumppaneita.



Satu Aguilar

(os. Lantiainen)

Project Manager, Norra Skog
Metsäkoordinaattori 2009 – 2012

Metsätietoa parlamentille

Oman aikani suurimmat keissit olivat monenlaiset puun ja metsätalouden kestävyttä koskettavat aiheet. Ilmastoasiat alkoivat tulla esille ja puuperäisten tuotteiden substituoivaikutuksesta puhuimme yhä enemmän. Aloitin työt yhtä aikaa uuden parlamentin kanssa. EU:n metsäasiat eivät olleet suuren yleisön tiedossa ja harva meppi tiesi mitään metsäsektorista. Kiinnostus asioiden eteenpäin viemiseen oli vaihtelevaa, muutamaa suomalaista, ruotsalaista ja saksalaista meppiä lukuun ottamatta. Suomalaiset mepit tosin valitsivat ”vääriä” valiokuntia, joten ruotsalaisesta Christofer Fjellneristä (EPP) tuli meille tärkeä linkki. Hänellä oli neljä tärkeää painopistealuetta: budjettikysymykset, kansainvälinen kauppa, metsäsektori ja nuuskan erityisaseman turvaaminen Ruotsissa.

Onnistumisia koimme erityisesti silloin kun meppi tai komission virkamies todella tuntui kuuntelevan huolenaiheitamme. Tavoitteena oli tehdä hyviä direktiivejä ja strategioita, jotka auttavat EU:ta eteenpäin ekologisesti, sosiaalisesti ja taloudellisesti. Mutta toki koimme myös turhautumista. Usein tuntui siltä, että seurausanalyysit jäivät meidän tehtäväksemme, vaikka kai vaikutusten analysointi pitäisi olla jo olennainen osa toimivaa lainsäädäntöprosessia.

Metsänhoitaja sai myös oppia paljon maatalouspolitiikasta MTK:n ja LRF:n kautta. Suomen ja Ruotsin erot kansallisessa maatalouspolitiikassa tulivat sel-

keästi esille, mutta metsäasioissa maat olivat samaa mieltä lähes kaikesta. LRF:n toimistolla sai Suomi-tuntua Iittalan trendikkäistä kahvikupeista, mutta Fazerin suklaata löytyi vain MTK:n toimistolta. Ajan tekniikka huipentui puhelinkokouksiin, videokokoukset olivat kokonaan kielletty LRF:n tietokoneella virusten pelossa.

Minun aikani metsäkoordinaattorin toimisto siirtyi kuitenkin LRF:n toimistolta European Forestry Houselle, parlamenttia vastapäätä. Yhteistyö eurooppalaisten metsäkollegoiden kanssa tiivistyi entisestään ja hyvä niin. Yhteistyötä tehtiin tiiviisti myös metsäteollisuuden etujärjestöjen, Euroopan talous- ja sosiaalikomitean sekä Copa-Cogecan metsävastaavan kanssa. Muutaman kerran vuodessa järjestetyt suomalaisen metsäverkoston lounaat olivat suosittuja tilaisuuksia tavata muita metsäasioiden parissa työskenteleviä suomalaisia ja metsäkoordinaattorille oiva paikka tuoda esiin kantamme ajankoh-taisiin asioihin.

Päällimmäiseksi muistoksi on jäänyt, että kollegat olivat aina valmiit aut-tamaan ja uusikin työntekijä otettiin heti mukaan kaikkeen. Ammatillisesti Brysselin-aika oli hyvin antoisa ja kaikki se ruotsiksi työskentelemisen vaiva kannatti. Näinä päivinä työni metsänomistajien puolesta jatkuu Pohjois-Ruot-sissa.

**Onnistumisia koimme
erityisesti silloin kun
meppi tai komission
virkamies todella
tuntui kuuntelevan
huolenaiheitamme.**



Marjukka Mattio

Maitoasiamies, MTK

Kotieläinasiamies 2010–2013

Kohtaamisia, suhteita ja sitkeyttä

Brysselin toimiston 20-vuotisjuhlien aikaan työskentelin toimistolla kotieläinasiamiehenä. Juhlapäivä on jäänyt mieleen tapahtumarikkaana päivänä: Aamulla ja päivällä valmisteluja, illalla seminaari ja kokkarit. Kokkareiden lähes työssä loppuaan myöhään illalla, lähdimme maitopuheenjohtajien kanssa vielä tapaamiseen keskustelemaan maitoalan murroksesta, sillä Brysselissä kun käymässä ollaan hetkeäkään ei jätetä hukattavaksi ja tapaamisesta toiseen toisinaan kirjaimellisesti juostaan.

Tapaamiset tai ehkäpä tarkentaisin, kohtaamiset, ovatkin se menestyksenkään edunvalvonnan juttu oikea-aikaisuuden ja kirkkaan perustellun viestin lisäksi. Kohtaamiset kokouksissa, käytävillä ja kaduilla, etukäteen sovittuina palaverina, ja parhaimmillaan silloin kun sitä vähiten osaa odottaa, kuntosalin saunassa, ovat niitä hetkiä, kun suhteita saa luotua. Pidempiaikaisten suhteiden myötä keskustelu syvenyy ja viesti suomalaisen kotieläintuotannon laadukkuudesta välittyy yhä paremmin ja arvokkaita tiedon murusia kertyy myös kotimaahan välitettäväksi. 20-vuotishistoriikissa kirjoitin ihmisten tapaamisten olevan työn suola, nyt kiteyttäisin ihmisten kohtaamisen olevan kova ydin.

Jotta oman viestin saa perille niin, että se toden totta ymmärretään, tulee kohdata toinen ihminen aidosti. On asetettava toisen asemaan. Aloitettava keskustelu toisinaan aivan juurilta ja pureksittava viesti käyttökelpoiseen

muotoon. Kielten ja kulttuurien melskeessä väärinymmärryksiä tapahtuu helposti. Mielessä on myös pidettävä, että ei sitä aina heti uskota eikä ymmärretä, että suomalainen kotieläintuotanto ihan totta voi olla niin kestävä ja vastuullista kuin kerromme.

Kymmenen vuoden aikana kotieläintuotannon asema ja edunvalvonta ei ole helpottunut, pikemminkin päinvastoin. Poliittinen ympäristö on muuttunut ja virkamieskunnassa sekä poliittisissa päättäjissä on yhä vähemmän maataloutta ja kotieläintuotantoa ymmärtäviä ihmisiä. Näkisin, että yhä enemmän on tarpeen keskustella kärsivällisesti aivan perusasioista lähtien. Sitkeyttä, strategista suunnittelua ja jatkuvuutta edunvalvonnassa tarvitaan. Hermotumiselle ei ole sijaa, vaan omaan asiaan on uskottava kylmän viileästi samalla muita kunnioittaen.

Paljon onnea 30-vuotiaalle Suomen maatalouden ja osuuskuntien Brysselin toimistolle! Vuosien saatossa on tehty huikea määrä vaikuttavaa edunvalvontaa suomalaisen maatalouden eteen lukuisien luottamus- ja toimihenkilöiden voimin. Seuraavaa 30 vuotta eteenpäin katsoessa haasteet tuskin vähenevät, mutta aitojen kohtaamisten kautta ja systemaattisella edunvalvonnalla saadaan suomalaisen maatalouden kokonaiskestävyys ja laadukkuus sekä haasteet Brysselin kokoushuoneissa, etäkokouksissa, käytävillä, kaduilla ja kuppiloissa sekä siellä kuntosalin saunassa saakka, virkamiesten ja poliitikkojen ymmärrykseen.

**Kielten ja kulttuurien
melskeessä väärin-
ymmärryksiä tapahtuu
helposti.**



Simo Tiainen

Johtaja, MTK

Euroopan talous- ja sosiaalikomitean jäsen

Brysselin toimiston johtaja 2011–2015

Kun Venäjä-pakotteet iskivät lujasti maatalousmarkkinoihin

Vuoden 2014 elokuu jää historiaan EU:n maatalousmarkkinoiden kriisiytymisestä suurvaltopolitiikan seurauksena. Asian taustalla olivat Venäjän toimet Ukrainassa eli sotatoimet Itä-Ukrainassa ja Krimin niemimaan laitton liittäminen osaksi Venäjää. Tilanteen ratkaisemiseksi EU-jäsenmaat yhdessä muiden länsimaiden kanssa valmistelivat ja toteuttivat vuoden 2014 loppukesällä erilaisia Venäjään kohdistuvia pakotteita ja diplomaattisia toimenpiteitä. Venäjä vastasi lännen talouspakotteisiin kieltämällä 7. elokuuta lähes kaiken ruoan tuonnin EU-maista, Yhdysvalloista, ja muutamista muista länsimaista. Sianlihan tuonnin EU:sta Venäjä oli kieltänyt jo aiemmin samana vuonna.

Useiden miljardien eurojen arvoisen Venäjän viennin äkillinen loppuminen oli todellinen pommi EU:n maatalousmarkkinoille. Tuontikiellon vaikutukset kohdistuvat kuitenkin jäsenmaihin ja maatalouden sektoreihin hyvin eri tavalla. Suomi kuului niiden maiden joukkoon, jossa vaikutukset olivat suurimmat. Tuontikiello sekoitti nopeasti maitomarkkinat Suomessa ja esimerkiksi Valio ilmoitti pian merkittävistä tuottajahintojen alentamisista.

EU:n maatalouspolitiikka joutui testiin

Syntynyt kriisitilanne oli koetinkivi paitsi viljelijöiden solidaarisuudelle myös EU:n yhteiselle maatalouspolitiikalle. Tuolloin testattiin toden teolla EU:n toimintakykyä ja yhteisen maatalouspolitiikan toimivuutta. Muistan hyvin, kun maatalouskomissaari Dacian Cioloș keskeytti näyttävästi kesälomansa ja partisti virkamiehet arvioimaan kriisin markkinavaikutuksia. Komissio esittikin jo elokuun 2014 puolivälin jälkeen ensimmäisen pilaantuneille hedelmille suun-

natun 125 miljoonan euron suuruisen apupaketin. Tätä seurasi syyskuun aikana maitoalan markkinoihin suunnattuja yksityistä varastointia ja interventiota koskevia toimenpiteitä sekä eräitä muitakin EU-tason toimenpiteitä. Valittavasti tuolloin esitetyt EU:n markkinatoimet olivat Suomen kannalta varsin tehottomia. Myös kotimaassa hallitus reagoi tilanteeseen ja mm. varasi määrärahoja kansalliseen kriisitukeen tilanteesta kärsiville sektoreille.

MTK ja Suomen hallitus viestittivät tuolloin komissiolle heti alusta saakka, että EU:n toimia on kohdennettava kriisistä eniten kärsineille alueille ja sektoreille. Käytännössä rajausta tarkoitti Suomen ja Baltian maiden maitoalaa, jotka olivat olleet suurimmat viejät Venäjälle. Myös eurooppalaisia viljelijöitä ja osuuskuntia edustavan Copa-Cogecan selkeä viesti tuolloin oli, että viljelijöillä ei pidä maksattaa suurvaltopolitiikasta johtuvia ongelmia. MTK:n yhteydet komissioon olivat tuolloin tiiviit.

Venäjän tuontikiellosta aiheutuvien EU:n kompensatiotoimien valmistelusta muodostui eräs oman EU-urani merkittävistä edunvalvontakysymyksistä Brysselissä. Aluksi valmistelu tuntui etenevän myönteisesti. Maatalouskomissaari Cioloș suhtautui Suomelle ja Baltian maille kuuluihin kompensatiointiin myönteisesti. Komissio sai tukea myös jäsenmaiden maatalousministereiltä, jotka käsittelivät asiaa tuona syksynä useammassa kokouksessaan. Suomen maatalousministerinä toimi tuolloin Petteri Orpo, joka vei asiaa määrätietoisesti eteenpäin.

Komission budjettiesitys oli suuri pettymys

Hyvin edennyt viljelijöiden kompensatiopaketti joutui vastatuuleen komission sisällä lokakuun puolivälissä, kun komissio teki EU:n vuoden 2015 budjettiin liittyvän esityksen. EU:n rahoitusvaikeuksien vuoksi komissio esitti, että Venäjän tuontikiellosta johtuviin markkinatoimiin ei ole käytettävissä erillistä budjettia, vaan mahdolliset toimet on rahoitettava maatalouden kriisirahastosta eli käytännössä leikkaamalla EU-viljelijöiden suoria tukia. Komissaari Cioloș olisi ollut halukas käyttämään ao. markkinatoimiin EU:n maatalousbudjetista säästyviä varoja, mutta komission kollegiossa hän ei saanut tukea. EU:n kriisirahaston käyttäminen pelkästään Suomen ja Baltian maiden viljelijöiden tarpeisiin oli käytännössä poissuljettu ratkaisu. Vahvaa solidaarisuutta EU:n kaikilta viljelijöiltä ei siis löytynyt. Tilanne osoitti jälleen kerran sen, että EU:n maatalousbudjetin sisään rakennettu maatalouden kriisirahasto ei ole toimiva järjestelmä.

Komission budjettiesityksen seurauksena MTK:n edunvalvonnan kärki kohdistui nyt Euroopan parlamenttiin ja erityisesti sen budjettivaliokuntaan, tiiviissä yhteistyössä mm. parlamentin budjettivaliokunnan varapuheenjohtaja Petri Sarvamaan kanssa.

Yhteistyön alku Baltian viljelijäjärjestöjen kanssa

Yhteisen tavoitteen tiimoilta tuona syksynä syntyi Brysselissä uudentyyppistä yhteistyötä Brysselin toimistomme ja Baltian maiden viljelijäjärjestöjen välillä. Sitten yhteistyö on jatkunut monissa asioissa. Suomen ja Baltian viljelijät kirjelmöivät Venäjä-asiasta syksyn aikana kahteen kertaan komissioon ja jä-

senmaiden maatalousministereille. Tavoitteena oli saada viljelijöille EU:lta riittävä rahallinen kompensatio. Järjestettiin myös EU:n parlamentin edustalla joulukuun alussa Solidarity Milk -tempaus, jossa keskeisille parlamentin jäsenille sekä maatalouskomissaari Hoganille ja komission varapuheenjohtaja Kaitaiselle luovutettiin Baltian maiden ja Suomen lipun värein varustellut maitopurkit. Tapahtumaan osallistui Brysselissä myös suomalaisia maidontuottajia.

Aktiivinen edunvalvonta tuotti tulosta ja parlamentti oikaisikin lopulta komission budjettiehdotusta siten, että Venäjä-kompensaatiotoimiin löytyi erillinen rahoitus. Summan pienuus oli kuitenkin suuri pettymys. Suomen ja Baltian maiden maidontuottajille oli käytettävissä yhteensä noin 40 miljoonaa euroa EU-varoja, josta Suomen osuus oli 10,7 miljoonaa euroa. EU-kompensatiot jäivät siten pieneksi suomalaisten tuottajien taloudellisiin menetyksiin nähden.

Loppuvaiheessa Suomen saamaa kompensatiopakettia viivästyttivät vielä tilastopäselvytykset siitä, onko maidon tuottajahinta Suomessa laskenut riittävästi Venäjän tuontikiellon seurauksena. Aiheellista hämmennystä Suomessa aiheutti se, että komissio teki ensin asiassa päätöksen vain Baltian maiden tuottajien korvauksista, ilman Suomea. Komissio tulkitsi tässä vaiheessa vielä tilastoja siten, että Suomessa maidon hinta ei ole pudonnut riittävästi kriisituen saamiseksi. Alkuvaiheen hintareaktion ero maidon tuottajahinnassa Suomen ja Baltian maiden välillä selittyi osuuskuntien vahvalla roolilla Suomessa. Maidontuottajien osuuskunnat pehmensivät alkuvaiheessa tuottajahinnan laskua lisätilityksillään. Selvittelyjen jälkeen komissio päättikin hieman myöhemmin myös suomalaisten tuottajien korvauksista.

Entä toimiko yhteinen maatalouspolitiikka tuolloin syntyneessä markkinakriisissä? Vastaus on, että ei tarpeeksi hyvin. Yritystä ja tahtoa oli ja EU toteuttikin erilaisia toimenpiteitä, mutta tarpeeseen nähden niiden vaikuttavuus jäi vaatimattomaksi. EU:n maatalouspolitiikkaa täydentävillä kansallisilla toimilla oli tässäkin tilanteessa suuri merkitys. Markkinatoimien merkitys ja keinovalikoima on EU:n maatalouspolitiikan uudistusten myötä kaventunut entisistä ajoista ja tämä näkyi myös vuoden 2014 kriisin hoidossa. Markkinatoimiin käytettävissä olleita määrärahoja on menneissä EU-uudistuksissa siirretty suoriin tukiin ja tämä loivensi tilanteen aiheuttamia ongelmia. Suurena heikkoutena on pidettävä sitä, että EU:n maatalouden kriisirahasto ei kyennyt tuolloin toimimaan. Opiksi kannattaisi ottaa tästäkin.

**Maidontuottajien
osuuskunnat pehmensivät
alkuvaiheessa
tuottajahinnan laskua
lisätilityksillään.**



Niklas Holmberg

Uutispäällikkö, Maaseudun Tulevaisuus
Maaseudun Tulevaisuuden kirjeenvaihtaja 2012–2014

Turvemaiden kyntökiellosta tuli farssi

Brysselin kirjeenvaihtajakaudelleni 2012–2014 osui eurokriisiä, rahoituskehyksiä, Etelä-Suomen tukea, CAP-uudistusta ja Ukrainaa. Muutama asia jäi erityisesti mieleen.

Kesäkuun viimeinen viikonloppu 2012 oli Brysselissä helteinen. Edessä oli jälleen yksi aamuun asti venyvä kriisikokous.

Kevään ja kesän aikana Kreikassa pidettiin kahdet vaalit, Espanjalle luvattiin tukipaketti ja Italian lainakorot huitelivat pilvissä. Kansainväliset talouslehdet toittivat euroalueen hajoamista päivästä toiseen. Perinteiseen tapaan EU-johtajat pusersivat kasaan vesitetyn kompromissin. Saksa sai yhteisen pankkivalvonnan ja etelän maat epämääräisiä tukilupauksia.

Valtaviin ennako-odotuksiin nähden se tuntui laihalta. Kokouksessa tehtiin kuitenkin pieni pala historiaa. Jälkikäteen katsottuna päätökset riittivät pitämään yhteisvaluutan koossa. Toisaalta myös yhteisvastuu on lisääntynyt. Pankkivalvonnalla on ollut seurauksia pienten kuntien paikallispankkeja myöten.

Maatalouspolitiikan uudistus toi vaihtelua kriisiuutisointiin

Kun kadun toisella puolella odotettiin maailmanlopun tunnelmissa euron hajoamista, toisella puolella väännettiin ihan tosissaan kättä kiviaitojen ja peltonreunuspuskien ekologisesta arvosta.

Parhaiten jäi mieleen turvemaiden kyntökielto. Komission esityksessä oli pykälä, joka kieltäisi turvemaiden raivauksen. Suomen hallitus tuki komission näkemystä. Raivauskielto jäi aluksi vähälle huomiolle ja ymmärtääkseni virkamiehet olisivat mieluummin antaneet pykälän mennä läpi ilman sen suurempaa julkisuutta.

MT:n juttu sai aikaan melkoisen myrskyn maatalouspolitiikan vesilasissa. Ensin soitti eräs hallitusta lähellä oleva henkilö ja ilmoitti, että aiheesta kirjoittelu voi tuoda hankaluuksia lehden omistajalle. Seuraava soittaja oli isän-

tä Pohjanmaalta. Hän kysyi, onko nyt syytä panna koneet käymään ja raivata aukko ennen kuin kielto tulee voimaan.

Yhtäkkiä kyntökiellon kaatamisesta tuli suuri isänmaallinen taistelu, josta kaikki halusivat sulan hattuunsa. Syntyi farssimainen tilanne, jossa suomalaismeipit tekivät vimmatusti töitä sen eteen, ettei Suomen kanta menisi EU:ssa läpi. Eurovaalien alla suunnilleen jokainen meppiehdokas laski kyntökiellon kaatamisen omaksi ansiokseen.

EU:lle on tyypillistä, että samoihin asioihin palataan aina uudelleen. Nyt kyntökielto on torjuttu jo toisessakin CAP-uudistuksessa, mutta paine turvemaista kohtaan ei helpota.

Parhaat muistot maaseudulta

Parhaat muistot kirjeenvaihtajavuosilta eivät kuitenkaan ole EU-rakennusten käytäviltä, vaan maaseudulta ympäri Eurooppaa.

Kerran Brysselin laidalla kävellessä sieraimiin tulvi tuttu tuoksu, joka ei oikein sopinut vieressä olleen kuninkaallisen tenniskerhon tunnelmaan. Navettahan sieltä pilkkisti kerrostalojen välistä. Maaseutua ei Euroopassa tarvitse etsiä kaukaa. Belgiassa lehmiä on suunnilleen joka takapihalla ja Ranskan maalaiskylissä voi aistia vanhanajan tunnelmaa, joka Suomesta on jo hävinnyt.

Ulkomailla asuessa oppii arvostamaan sitä kuinka hyvin useimmat asiat Suomessa ovat. Samalla oppii ihmettelemään, miksi kotimaassa jaksetaan aina valittaa kaikesta.

Belgia on monella tavalla vanhanaikainen maa. Rähjäisyys ja kankea byrokratia raivostuttavat intomielisintäkin Bryssel-fania. Ihmiset ovat kuitenkin keskimäärin hiukan kohteliaampia kuin Suomessa ja suhtautuvat asioihin vähän rennommin.

EU on osa arkea

Moni on kysynyt, miten Brysselin komennus muutti suhtautumistani EU:hun.

Ainakin se muuttui arkisemmaksi. Ihmiset sielläkin asioita pyörittävät. EU on loputonta kompromissien hieromista. Vääntö on vaikeaa, mutta lopulta se pu aina syntyy. Välillä lopputulos on ihan järkevä, välillä täysin älytön.

Eurooppalaisia yhdistävät asiat huomaa usein vasta silloin, kun käy Euroopan ulkopuolella. Eräässä haastattelussa amerikkalaisdiplomaatti vaahtosi, kuinka pikkutilat ja pohjoinen maatalous pitäisi lopettaa ja keuhui kuinka halvalla he tuottavat hormonilihaa ja kloorikanaa.

On hyvä, että meillä on direktiivit ja EU-säännöt. Muuten koko maailma olisi yhtä Amerikkaa.

Maaseudun tulevaisuus on eurooppalaisittainkin ainutlaatuinen media. Brysselissä työskenteli siihen aikaan kymmenkunta maatalousasioihin erikoistunutta toimittajaa. Oli pari saksalaista, pari brittiä, pari ranskalaista ja italialaista.

Sitten on yksi suomalainen. Lehdestä, jonka nimeä kukaan ei osaa lausua.



Jonas Laxåback

Verksamhetsledare, SLC

Husdjursombudsman 2009–2010 och 2013–2017

Hur känns det att vara lobbyist?

Den här frågan fick jag svara på ett par gånger under den tid som jag jobbade som husdjursombudsman på MTK:s, SLC:s och Pellervos gemensamma Brysselkontor. Uppfattningen om lobbyister och lobbyorganisationer varierar mycket bland allmänheten och nyhetsinslagen lyfter vanligtvis upp de negativa sidorna med lobbning. Själv uppfattar jag att Brysselkontoret och det som utförs via kontoret är intressebevakning där man framför de synpunkter medlemskåren har på olika EU-förslag. Budskapet som framförs mot EU-institutionerna är väl övervägt och grundar sig ofta på forskningsresultat och de verklighetsbaserade förutsättningar för jord- och skogsbruk som vi har i Finland. Kunskapen om finländska förhållandena i jord- och skogsbruket är ibland bristfällig bland de tjänstemän och politiker som bereder förordningsförslag, vilket även ger anledning till en tät lobbykontakt till dem.

När jag inledde jobbet som husdjursombudsman fick jag som välgkost att jag ska försöka vara på rätt plats, vid rätt tidpunkt och med rätt budskap. Då blir arbetet smidigare och man får resultat. Det som dock inte sades var att när detta är. Detta betyder att man behöver vara uppmärksam hela tiden och följa med vad som diskuteras i EU-parlamentet, vad kommissionsordföranden linjerar i sitt tal till EU-parlamentet och vad som sägs i kommissionens årliga arbetsprogram. Till uppdraget hör också att upprätthålla ett kontaktnätverk och här kan sägas att placeringen av Brysselkontoret är perfekt. Det är lätt att hålla kontakt bl.a. till kollegor i Copa-Cogeca, andra länders jordbruksorganisationer och EU-tjänstemän.

Det som är kännetecknade för den politiska omgivningen i Bryssel är att



Tom Tynan, medlem av kommissionär Phil Hogans kabinett
Raymond Mansel, ordförande för Copa-Cogecas mjölkarbetsgrupp
Jonas Laxåback, husdjursombudsman

EU-institutionerna och EU-parlamentarikerna gärna vill höra synpunkter i aktuella ärenden och man försöker ge utrymme även för det. För att ha en kontroll på lobbyisterna i Bryssel så upprätthålls sedan en tid ett register på de organisationer som jobbar gentemot EU-institutionerna. I registret finns införd uppgifter på organisationens omfattning av lobbyverksamheten. Registeruppgifterna ska även årligen uppdateras.

Ett av de årliga tecken på att jag var en lobbyist var när passerkortet till EU-parlamentet skulle förnyas. Med detta passerkort kunde man lättare ta sig in i EU-parlamentet och då på plats kunna följa med debatterna i parlamentets jordbruksutskott. Detta passerkort gav åtminstone en bättre möjlighet att vara på rätt plats och kunna leverera ett rätt budskap till EU-parlamentarikerna. Efter att Lissabon-föredraget godkändes har EU-parlamentets roll blivit större i CAP-politiken, vilket också märks.

Splitrade vi falla - eniga vi stå

Den stora skillnaden i intressebevakningskontakten som Brysselkontoret upprätthåller gentemot EU-parlament och EU-institutionerna, jämfört med andra organisationer i Bryssel, är den att i många fall så framför de förtroen-

devalda konsekvenserna av de politiska förslagen för tjänstemän och politiker. De förtroendevaldas närvaro vid dessa tjänstemanna- och politikerträffar har alltid högt uppskattats och även någon gång lett till uppföljningsmöten.

Jag kommer speciellt ihåg en gång då de förtroendevalda har haft en viktig roll när ett budskap skulle presenteras. Tillfället gäller EU:s ekoförordning. Brysselkontoret hade vid flera tillfällen lyft fram oron för att den ekologiska växthusodlingen enligt det nya regelverket skulle bli omöjlig. En liten delegation bestående av ekoväxthusodlare besökte under ett par dagar kommissionen och de ansvariga rapportörerna i EU-parlamentet och försökte lyfta fram att det är svårt i nordiska förhållanden att under glas odla växter med direkt markkontakt. Uppvaktningen gav tyvärr ingen förändring i och med att man ansåg att undantagen i odlingskraven måste minska i det nya ekoregelverket. Däremot fick de nordiska ekoväxthusproducenterna en övergångsperiod som innebär att före övergångstiden är över kommer en utredning att presenteras i frågan. Men här kan konstateras att de finländska EU-parlamentarikerna då jobbade hårt för att få en ändring i parlamentets beslut. Tack för det. De finska tjänstemännen och jord- och skogsbruksministern försökte också i jordbruksministerrådet få gehör för saken.

Det unika i MTK:s, SLC:s och Pellervos gemensamma Brysselkontor är att kontoret upprätthålls av tre organisationer. Samarbetet mellan organisationerna är tät också på nationell nivå. De tre organisationerna har sina specialråden i Bryssel som man följer med. Jag ser en stor styrka i det täta samarbetet som pågått organisationerna emellan på Brysselnivå i närmare 30 år. På en av mina tidigare arbetsplatser hänger en poster med budskapet "Splittade vi falla - eniga vi stå". Denna slogan påtalar var styrkan ligger i den finländska lantbruksintressebevakningen och detta syns också i de resultat som uppnåtts tillsammans nere i Bryssel.

Jag ser en stor styrka i det täta samarbetet som pågått organisationerna emellan på Brysselnivå i närmare 30 år.



Tatu Liimatainen

Neuvotteleva virkamies, MMM
NSF-koordinaattori 2013–2014

Metsästrategian päivitys ja metsät osaksi ilmasto- ja energiakeskustelua

Ensikosketukseni Brysselin metsäasioihin tapahtui syyskuussa 2010. Silloin aloitin harjoittelijana NSF:n eli pohjoismaisten metsänomistajaliiton toimistolla, jonka vetäjänä tuolloin toimi Satu Lantiainen. Olen Sadulle ikuisesti kiitollinen valinnastani, sillä siitä alkoi työni eurooppalaisten metsä-, maatalous- ja luonnonvarakysymysten parissa. NSF:n jäsenenä ovat Suomen, Ruotsin, Norja ja Tanskan metsänomistajajärjestöt ja tuohon aikaan NSF toimi Ruotsin jäsenjärjestö LRF:n tiloissa Rue de Trévesillä aivan MTK:n, SLC:n ja Pelervon Brysselin toimiston yläkerrassa.

Ruotsin järjestön kollegat tulivat toki tutuksi, mutta samoin myös MTK:n toimiston väki kerrosta alempana. Toimistoa veti Simo Tiainen, Marjukka Manninen toimi kotieläinasiain miehenä, Maarit Holma piti toimistoa pystyssä ja Seppo Kallio pyöritti Talous- ja Sosiaalikomiteassa metsä- ja luonnonvara-asioita. Metsäkysymykset olivat tuolloin alkaneet tulla Brysselin agendalle esimerkiksi EU:n 2020-ilmastotavoitteiden kautta ja ilmapiiri oli työntäyteinen ja innostava. Niin innostava, että päätin yrittää hakeutua samankaltaisiin hommiin Brysseliin, kunhan sopiva hetki ilmaantuisi.

Ja seuraava tilaisuus ilmaantui, kun sain aloittaa työt NSF:n toimiston vetäjänä tammikuussa 2013. Kyseinen talvi oli Brysselissä erityisen kylmä, mutta se ei juuri päättäneen Rovaniemen työkomennukseni jälkeen tuntunut kovin viileältä ja vastaanotto Brysselissä oli lämmin. NSF:n toimisto oli siirtynyt Metsätalolle Luxembourgien aukion laidalle, mutta tiivis yhteistyö MTK:n toi-

miston kanssa jatkui. Toimistolla oli myös aloittanut uusi Maaseudun Tulevaisuuden kirjeenvaihtaja Niklas Holmberg.

Metsiin liittyvää työtä oli tuolloin jo niin paljon, että NSF teki läheistä yhteistyötä Euroopan kattojärjestö CEFP:n kanssa työtaakan jakamiseksi. Yksi suurista projekteista oli saada komissio päivittämään vuoden 1998 metsästrategiansa ja vielä sillä tavalla, että se huomioisi koko sektorin kokonaisvaltaisesti. Komissio oli aluksi haluton julkaisemaan uutta strategiaa, mutta yhteistyössä metsäsektorin toimijoiden kanssa saimme komission vakuutettua ja uusi strategia julkaistiin syyskuussa 2013. Joidenkin toimijoiden keskuudessa oli epäluuloja sitä kohtaan, oliko yleisesti hyvä, että komissio laatii strategioita metsistä, sillä tulisihan metsäkysymyksissä toimivalta olla jäsenmailla. Kuitenkin katsottiin yleisesti, että koska metsiin liittyviä aloitteita ilmaantui koko ajan lisää, olisi hyvä, että olisi olemassa strategia, joka pyrki koordinoimaan koko sektoriin liittyvää sääntelyä.

Vuonna 2013 komission esittelemän 2020-ilmastopaketin myötä myös metsät olivat tulleet osaksi eurooppalaista ilmasto- ja energiakeskustelua. Bioenergia, sen kestävyys ja käyttö oli nostettu kyseenalaiseksi ja keskustelussa oli suuri tarve tuoda esille faktoja Suomen ja Pohjoismaiden bioenergian käytöstä. Toinen ilmastoon liittyvä aihe tuolloin oli epäsuora maankäytön muutos, joka EU:n lyhenne-jargonissa lyheni kirjainyhdistelmäksi ILUC. Tähän liittyen eri tahot halusivat ottaa käyttöön pakolliset tilakohtaiset metsäsuunnitelmat sekä tuoda lainsäädäntöön nk. kaskadikäytön sääntelemään puumarkkinoita. Euroopan parlamentissa avainasemassa oli ranskalainen MEP raportööri Corinne LePage. Yhteistyö suomalaisten meppien kanssa sujui hienosti ja lopulta esityksiä ei otettu käyttöön. MTK:n, Suomen ja Pohjoismaiden edunvalvonta toimi hyvin ja tehokkaasti.

Edelleen sama trendi on jatkunut ja EU:n agendalla olevat metsäasiat ovat moninkertaistuneet. Se tarkoittaa, että asiantuntevalle metsäedunvalvonnalle on enenevässä määrin tarvetta.

**Vuonna 2013 komission
esittelemän 2020-ilmastopaketin
myötä myös metsät olivat tulleet
osaksi eurooppalaista ilmasto- ja
energiakeskustelua.**



Aimo Vainio

Uutispäällikkö, Maaseudun Tulevaisuus
Brysselin kirjeenvaihtaja 2014–2017

Kolme vuotta Brysselissä – uutisia saunapalvista, hiilinieluista ja terroristeista alkoi syntyä, kunhan pääsin ovesta sisään

Heti tähän alkuun kompakysymys: Kuinka monta vuotta pitää asua Belgiassa, että oppii mihin suuntaan ovet aukeavat? Kompa on siinä, että vastaus ei ole tiedossa. Minulle kaksi vuotta ja kymmenen kuukautta ei siihen riittänyt.

Ovikysymykseen törmäsin heti ensimmäisenä aamuna lokakuussa 2014 Brysselissä, kun syöksyin Suomeen palaavan kollegan Niklas Holmbergin op-piin. Työmatka MTK:n toimistoon nimittäin tyssäsi talon ulko-oveen ja jou-duin soittamaan Niklakselle. Hän sitten kävi nykäisemässä oven auki. Ei ollut lukossa, mutta aukeaa sisäänpäin. Oi niitä aikoja, nyt vierailulla syksyllä 2021 alakerran ovet ovat visusti lukossa.

Maaseudun Tulevaisuuden kirjeenvaihtajana olin Brysselissä yhtä aikaa sisäl-lä ja ulkona MTK:n toimiston toiminnasta. Sisällä siinä mielessä, että toimit-tajan huone oli siihen aikaan niin sanotusti pelipaikalla. Usein kuuntelin puoli-huolimattomasti kahvihuoneesta kantautuneita keskusteluja.

Monesti tauolla juteltiin vieraiden kanssa niitä näitä ja sellaisesta keskus-telusta sain Brysselin aikani suurimman uutisvoiton. MTK:n silloinen ruo-ka-asiantuntija Anni-Mari Syväniemi kertoi ohimennen, että saunassa palva-tun kinkun erikoislupa valmistusmenetelmälle voi raueta. Syynä oli se, että Suomi ei hae poikkeusta EU:n sääntöön, vaikka sen komission lupauksen mu-

kaan saisi. Ja oli saanut aiemminkin. Uutisoin asiasta, ja se herätti huomiota mediassa Suomessa.

Uutisvoittoa sokeroi se, että MT oli ainoa, joka sai uutisen oikein. MT uuti-soi, että Suomi ei hae poikkeusta ja siksi alkuperämerkintä mitätöityy. Muut uutisoivat, että EU kieltää saunapalvin. Pieni, mutta merkityksen kääntävä virhe. Kertomalla uutiset tarkasti ja oikein, saa yllättävän paljon uskottavuut-ta. Lopulta tein aiheesta monta juttua ja pikkuhiljaa Suomi taipui luvan ha-kuun ja pieni pala suomalaista ruokakulttuuria pelastui.

Eipä se lopulta kovin iso uutinen ollut. Mutta sellaista se uutistyö tuppaa olemaan. Pienten asioiden seuraaminen tarkasti antaa viestin, että media on valppaan. Siksi olen kovin tyytyväinen MT:n läsnäoloon Brysselissä. Suoma-laisessa mediakentässä ei kovin monta vastaavaa tehtävää ole ja työnantajaa sekä lehden omistajaa pitää kiittäminen käytössä olevasta resurssista. Ja kyl-lä MT on myös saanut arvostusta uutisoinnista maa- ja metsätalouden kään-teistä.

Ulkopuolella olin siinä mielessä, että työt sai tehdä yksin. Toki apua oli tar-jolla, mutta lopulta vastuu viestin järjellisyydestä tavalliselle lukijalle oli täy-sin oma. Kerran esimerkiksi heräsin aamulla ja ryhdyin käynnissä olevan toi-mituksen aamupalaverin kuunteluun. Hetken päästä huomasin, että siinähan haukutaan reippain sanankääntein minun yöllä verkossa julkaisemaani juttua. Oli kuulemma aivan väärin. Klikkasin jutun auki ja huomasin, että sitähan on muutettu. Itse asiassa asia on käännetty nukkuessani päinvastoin. Sitä sitten tutkittiin ja kävi ilmi, että jutusta oli tehty aamulla korjauspyyntö ja siksi sitä oli muutettu. Ihmettelin, että kukahan sen nyt tietää paremmin, kun lähteeni oli maa- ja metsätalousministeri Kimmo Tiilikainen ja sain tiedot heti ministe-rikokokouksen jälkeen iltayöllä.

Toki voin ymmärtää väärin, mutta tällä kertaa niin ei ollut käynyt ja ver-kossa julkaistu juttu muutettiin puoleenpäivään mennessä alkuperäiseen muotoon. Mistä aiheesta juttu sitten oli? Tietenkin kyse oli hiilinielulaskennas-

**Pienten asioiden
seuraaminen tarkasti
antaa viestin, että media
on valppaan.**

ta. Ja kyllä, Suomen metsät saatiin EU:n laskukaavoilla hiilen päästöjen lähteeksi, kuten jutussa kerrottiin. Enpä ihmettele, että se tieto oli vaikea niellä aamukahvin kanssa Suomessa.

Belgian pahamaineiseen byrokraatiaan ja viranomaisten sekavuuteen oli kiinnostava tutustua vuosien 2015 ja 2016 terroristi-iskujen aikana. Ensin Brysselin terroristihautomo tuotti tekijät Pariisin iskuihin 2015 ja sitten maaliskuussa 2016 räjähti kotikulmilla. MTK:n henkilökunta oli silloin onneksi seminaarissa toisella puolella kaupunkia. Toinen pommeista nimittäin sattui MTK:n toimiston rakennuksen alakerran metroasemalle. Se on kaikkien metrolla kulkevien vakioasema.

Itse nukuin kun puhelin soi. Holmberg käski tekemään juttua, Brysselin lentokentällä oli sattunut jotain. Yritin toimistolle, mutta seutua oli korttelikaupalla suljettu. En tiennyt mitä oli tapahtunut, mutta päivän mittaan se valkeni.

Pariisin tapahtumat jättivät pitkä varjon kaupunkiin. Iskuja oli pelätty ja Pariisin jälkeen kaupunki oli ollut viikkoja suljettu. Suomalaisten kanssa uskalsimme lock down -oluille tyhjiin baareihin. Belgian viranomaisen heikko kyky torjua terroristeja oli yleisesti tiedossa. Vastuunkantajia ei löytynyt.

Silti iskut lopulta jotenkin puhdistivat ilmaa. Maaliskuussa Bryssel alkaa olla lämmin ja kevät vähentää huolia. Minusta tuntuu, että moni ajatteli sen olevan nyt ohi. Iskuja oli pelätty ja odotettu, mutta toista kertaa niitä ei tulisi.

Samaa tunnelmaa haistoin vierailulla nyt syksyllä 2021. Verrattuna Suomen varovaiseen aukeamiseen, Bryssel oli hetken kuin pulppuva lähde. Sanoisin, että Bryssel on outo kaupunki, välillä siellä viihtyy, välillä ei. Kiinnostava se on koko ajan. MTK:n toimiston lämmin ja tervetullut tunnelma sen sijaan ei vaihtelee. Sellainen se oli nyt kuten aina ennenkin. Oli mukava vierailla.

**Maaliskuussa
Bryssel alkaa olla
lämmin ja kevät
vähentää huolia.**



Juha Ruippo

Johtaja, MTK

Brysselin toimiston johtaja 2002–2004 ja 2015–2018

Brysselin toimintakulttuuri murroksessa

Vaikuttamistyössä kumppanien omissa tehtävissä onnistumisen tukeminen on lobbauksen ydintä. Monet asiat olivat muuttuneet 2000-luvun alusta, kun tulin toiselle reissulle Brysseliin syksyllä 2015. Itäisen Keski-Euroopan maiden rooli alkoi vakiintua kymmenen vuoden jäsenyyden jälkeen. MTK:nkin toimintakenttä laajeni nopeasti. Kuten Artjoen Risto Turussa 2021 kiteytti, alkuajoina riitti vaikuttamistyöhön, että tapasi maatalouspääosaston ihmisiä, maatalouskomissaarin ja suomalaiskomissaarin tiimejä. Nyt tilanne oli toinen. Lobbaus on kaikkea muuta kuin vastaanottoja ja lounaita. Työ on ammatimaistunut, kun kilpailijoiksi Suomestakin oli paikan päällä neljä isoa viestintätoimistoa.

Kahden tulen välissä

Brysselin toinen kausi käynnistyi todella vauhdilla. Lunttilan Tommi ja Voutilaisen Matti johdattivat liittojen etujoukot paikalle edellisenä iltana, ja loputkin saatiin kaupunkiin Marttilan Juhan johdolla traktorimarssin alkuhetkilä. Vaaleanpunaisen Valtran johdolla Copa-Cogecan joukot lähestyivät mielenosoituksen pääpaikkaa, Cinquantenaire-puiston laidassa olevaa Schumanin liikennemyymälää. Neuvoston kokousrakennuksessa Justus Lipsiuksessa koontui samaan aikaan maatalousneuvosto.

Asiat eivät sujuneet ihan suunnitelmien mukaan. Kun poliisin ohjaamana oli sovittu lähestymissuunnat, reitit ja pysähdyspaikat, toisena mielenilmaukseen osallistunut European Milk Board oli jo edellisenä yönä vallannut keskeiset alueet Schumanin ympyrän laidoilta. Kun suomalaiset rintamalinjojen takana tottuneesti kulkevat joukot tulivat hieman etuajassa paikalle, löytyivät MTK:laiset keskeltä Schumanin ympyrää poliisien vesitykkiä ja Milk

Boardin savuavien olkipaalien välistä. Oli siinä ihmettelemistä Suomenkin maatalousneuvoston valtuuskunnalla Justus Lipsiuksen ikkunoista.

Mielenosoituksessa kysymyshän oli siitä, miten maataloudelle korvataan Venäjän embargosta alkanut talouskriisi. Hätätuen jälkeen piti löytää jotain merkittävämpää. Maatalousneuvostossa kaivettiin EU:n budjettimarginaaleista 500 miljoonaa lisätukea eniten kärsineille sektoreille. Vaikka Suomen osuus ei ollut suuri, totesi puheenjohtaja savuavien paalien keskellä, että kyllä mielenosoituksen kustannus/hyöty -suhde oli vielä hyvä.

Brysselin budjettimarginaaleissa oli tilaa vielä 2017, jolloin painostuksen tuloksena komissio löysi vielä toisen 500 miljoonaa maataloustukiin. EU-budjetoinnin muututtua ja kiintiösakkomaksujen loputtua EU-budjetista on loppunut liikkumisvara ja tilalle on tullut kriisivaraus. Rahoitusmekanismin takia silloin muodostettua kriisivarausta ei ole missään vaiheessa avattu, vaan komissio jo silloin tukeutui kansallisten tukien liikkumatilan laajentamiseen de minimis -rajojen nostamisen kautta.

Brysselin pamaus

Brysselin turvallisuuskuva muuttui totaalisesti 22.3.2016. Bryssel joutui terrori-iskun kohteeksi, jolloin yli kolmekymmentä ihmistä kuoli lentokentän ja Maalbeekin metroaseman iskuissa. Isku sulki pariksi viikoksi toimiston pääsisäänkäynnin, ja toimistolle päästiin pitkään vain parkkihallin kautta. Moni meistä oli iskujen aikaan jo lähtenyt pääsiäisen viettoon; osa oli Forum for the future of agriculture -seminaarissa keskustassa.

Pääsiäinen 2016 avasi merkittävästi toisenlaisen maailman Brysselissä. Terrorismi oli tullut kotipihoillemme, sisään kaupunkiin. Se ei ollut enää vain uutiskanavien iltajuttu, vaan jokapäiväistä elämää Brysselissä. Iskujen jälkeen katukuvassa näkyi 2 – 4 sotilaan vahvasti aseistautuneita partioita joka puolella kaupunkia, EU-korttelit yhtenä päähuomion kohteena.

EU-instituutiot muuttivat nopeasti turvallisuusjärjestelyjä ja esimerkiksi parlamentin upea, avoin sisäänkäynti suojattiin sirpaleseinillä. Zaventemin

**Kysymyshän oli siitä,
miten maataloudelle
korvataan Venäjän
embargosta alkanut
talouskriisi.**

lentokentän vauriot muuttivat myös kokouksiin osallistumista ja moni joutui käyttämään Amsterdamin, Düsseldorfin tai Liegen lentokenttiä. Brysselin lentokentän erikoisjärjestelyt jatkuivat vielä pitkään.

Logistiikkahäiriö pakotti miettimään, miten toimitaan, kun kokouksiin tai tilaisuuksiin ei pääsekään entiseen tapaan, kun turvallisuuden tunteeseen tuuditettu yhteiskunta ei ollut enää entisellään sen enempää Suomessa kuin Brysselissäkään. Jälkeenpäin ajateltuna häiriö oli tärkeä askel valmistauduttaessa koronatilanteen järjestelyihin.

Uudistuva teknologia muutti toimiston työtapoja

Kun aloittelin toista kierrosta, moni asia oli jo muuttunut ja uusia mahdollisuuksia piti ottaa käyttöön. Yhtenä ensimmäisistä asioista kannoin kymmenen 200 litran säkkiä paperia kirjahyllystä paperinkeräykseen. Konkreettisesti paperikonttorista siirryttiin datamaailmaan. Joitain mielenkiintoisiaakin papereita löytyi hyllyistä, mm. liittymisneuvotteluvaiheista kertovia faksipapereita, joista oli jo väri päässyt häviämään.

Monta muuta paperia lähihistoriasta oli päässyt katoamaan. Siksi pä Jonaksen kanssa rakenneltiin SharePointiin toimiston arkistoa, josta löytyi kaikki palaverimuistiot, komissioon ja komissaareille viedyt MTK:n kantapaperit sekä tapaamismuistiot. Samalla saatiin kasaan ensimmäiset kuukausiyyhteenvodot todentamaan, missä vaikuttamistyössä toimiston ihmiset olivat olleet mukana edellisen kuukauden aikana. Ulkoisen viestinnän välineeksi kehiteltiin MTK:n viestiperheen jatkoksi Bryssel-viesti, toimiston ajankohtaisen vaikuttamisviestinnän pohjaksi.

Kiertotalous sai aikaan monta muutakin edistysaskelta. Maaritin kanssa mietittiin, miten päästään kymmenen numeron isosta puhelinkeskuksesta eroon, kun tarve oli oikeasti vain faksinumerolle. Ihan totta, Belgiassa faksi oli vielä pitkään virallinen dokumentti, mutta sähköpostin pdf-tiedosto ei. Pöydiltä hävisivät puhelimet ja tilalle tulivat kännyköiden rinnalle nettipuhelut ja Skypet.

Maaritin johdolla toteutettiin toimiston uudistus ja remontti, jonka toteuttamisvaiheen alta pääsin jo itse takaisin Helsinkiin. Toimiston uudistuksista vähällä huomiolla ollut iso henkinen muutos oli metsä-sanan ilmestyminen toimiston viralliseen nimeen. Nyt viralliseksi nimeksi tuli Suomen maa- ja metsätalouden sekä osuuskuntien Brysselin toimisto. Muutosta kuvaa hyvin Sahin Antin ihmetys, eikö sitä metsää aikaisemmin ollutkaan nimessä.

Muutos toimintaympäristössä jatkuu

Kolmekymppinen on nähnyt maailmaa ja uudistunut, mutta valmista ei vielä ole. Toimistotiimi on hienosti jatkanut uudistusten tiellä ja niitä tarvitaan jatkossakin. Korona on tarjonnut hyvät mahdollisuuden tehdä asioita aivan uudella tavalla. Parhaimmat työtavat pitää tunnistaa muutoksissa ja vahvistaa niitä. Siinä Brysselin tämän päivän tiimillä on onneksi kykyä ja osaamista sekä hyvät resurssit käytettävänä.





Maria Pohjala

Metsäasiantuntija, CEPF ja NSF
Kirjeenvaihtaja 2017–2021

Metsäpäättösten vuodet

Neljän vuoden kirjeenvaihtajapestiini osui suuria EU:ta mullistavia tapahtumia. Näin muun muassa Britannian hitaan ja monivaiheisen lähdön EU:sta, vallan vaihtumisen komissiossa, metsäpolitiikan monet väännöt sekä koronaviruksen ryöpsähtämisen.

Koronakriisi sulki tietotyöläiset minut mukaan lukien visusti kotiin. Belgiassa säännöt olivat Suomeen verrattuna tiukat: kotona tuli olla viimeistään kello kymmenen illalla, perheen lisäksi sai tavata vain yhtä ihmistä viikossa ja ulos sai poistua pelkästään kävelyille.

Samaan aikaan oli kiinnostavaa seurata läheltä, miten EU:n pyörät lähtivät pyörimään pandemiaa vastaan.

Vain muutamia kuukausia kriisin alkamisesta EU-maat sopivat 750 miljardin euron historiallisesta elvytyspaketista ja tuhannen miljardin EU-budjetista. Alun perin kaksipäiväinen huippukokous venyi lopulta nelipäiväiseksi, kun jäsenmaiden "niukka nelikko" vaati elvytykselle tiukkoja ehtoja. Tämän kokouksen aikana eivät nukkuneet neuvottelijat eivätkä toimittajat.

Suomelle kokouksessa valvominen toi hyviä uutisia, kun maan maatalousrahoitus kasvoi, vaikka muuten maatalouden EU-budjetti laski uudella rahoituskaudella. Rahoituskirjekuorien rinnalla media seurasi tiiviisti Unkarin uppiniskaisuutta, kun budjettiin haluttiin kirjata maininta oikeusvaltioperiaatteesta.

Metsäasiat veivät työpäivistä merkittävän osan. Kun saavuin Brysseliin vuonna 2017, EU:n metsäaiheista oli alettu vasta hiljalleen kiinnostua. Sain työlleni lentävän lähdön, kun saavuin kesälomaltani suoraan rinkan kanssa

europarlamenttiin Strasbourgiin, jonne mepit kokoontuivat äänestämään hiilinelujen laskentatavoista, tutummin lulucf-asetuksesta.

Suomelle ratkaisevaan asemaan nousi sana "intensiteetti", joka haluttiin muotoilla uudelleen hakuiden kasvattamisen toivossa. Eräs suomalaismepi lupasi korkata Jaffa-pullon, jos äänestys päättyisi Suomen kannalta hyvin. Sain olla todistamassa, kun limpparipullo poksautettiin auki voiton merkiksi.

Euroopan parlamentin tiedotusosasto muisteli, että yksikään EU-aihe ei ole viimeisten vuosien aikana saanut aikaan samanlaista mediakohua.

Komission vaihduttua vuonna 2019 työnjaot sekä valta maa- ja metsätalouksissa menivät uuteen uskoon. Varapuheenjohtaja Frans Timmermans myllytti kovaan ääneen Twitterissä, kuinka huonossa kunnossa Euroopan metsät ovat. Puolalainen maatalouskomissaari Wojciechowski sen sijaan tuntui jäävän Green Dealista vastaavan Timmermansin jalkoihin.

Suurin kysymys EU:n metsäkeskustelussa on ollut se, kenelle valta metsäasioissa kuuluu: komissiolle vai jäsenmaille? Viime vuodet ovat näyttäneet sen, että komissio tulee askel askeleelta lähemmäs jäsenmaiden tonttia. Tätä komissio ei kuitenkaan myönnä - useat tekemäni haastattelut ympäristökomissaarin kanssa ovat sen osoittaneet. Olen oppinut, että usein suorat rajoitukset ja toimivaltakysymykset puuttuvat esityksistä, mutta ne ovat nähtävissä lakitekstien rivien välillä.

Kun pestini alussa keskustelun ytimessä oli lulucf, nyt meillä on EU:n uusi metsästrategia, kestävä rahoitusluokittelu eli taksonomia, monimuotoisuusstrategia, metsäkatoesitys sekä uudet ilmastovaatimukset. Vaikka toimittajana yritin kertoa jokaisessa uutisjutuissani, mistä metsäpäättöksestä täällä kertaa oli kyse, en ihmettele, jos lukijoiden keskuudessa pää menee vähemmästäkin pyörälle.

Suurin kysymys EU:n metsäkeskustelussa on ollut se, kenelle valta metsäasioissa kuuluu: komissiolle vai jäsenmaille?

Ennen maatalouskomissaari Phil Hoganin kauden loppua sain olla todistamassa historiaa, kun 20 vuotta neuvotteluissa ollut Mercosur-kauppasopimus saatiin maaliin. Kauppasovun viivästyminen on johtunut siitä, että EU:n maatalouspiireissä on kavahtettu eteläamerikkalaisen lihan saapumista Euroopan markkinoille. Kesällä 2019 saavutettu sopu tuomittiin nopeasti niin ympäristönsuojelijoiden kuin maatalouskansan keskuudessa. ”Musta hetki historiasa”, Copa-Cogeca totesi.

Vaikka neuvottelutuloksesta on nyt yli kaksi vuotta, ratifiointi ei ole edennyt. Kauppasopimuksen sisältämät lausekkeet viljelijöiden elinkeinon turvaamisesta tai sademetsän hakkuiden ehkäisemisestä ovat niin löperöitä, että jopa suuret maatalousmaat Saksa ja Ranska suhtautuvat kauppasopimukseen penseästi. Jäsenmaiden lisäksi myös EU-parlamentti pitäisi saada vakuutettua.

Maatalouspolitiikan uudistuksen neuvottelut kestivät reilu kolme vuotta. Kunnianhimoiset ilmasto- ja ympäristötoimenpiteet nousivat politiikan keskiöön, mikä kuumensi Suomessa hallituspuolueiden välejä.

EU on pitkäjänteistä kompromissien hieromista. Tässä työssä olen tottunut siihen, että omia viikonloppumenoja ei kannata suunnitella liian tarkasti. Ajoitus maatalousneuvotteluiden lopulliselle solmimiselle oli brysseliläiseen tapaan tavallinen: juhannusaatto. Saunan lämmityksen sijaan sain kuunnella meppien ja komissaarien analyysijä siitä, mitä turvamaiden suojelumerkintä käytännössä tarkoittaa.

Näiden vuosien aikana olen vastaanottanut useita lukijoiden puhelinsoittoja maakunnista. Monesti minulle haluttiin jakaa kummastus siitä, kuinka huonosti metsäasiat tunnetaan EU:n käytävillä tai miksi hallituksessa on eripuraa maa- ja metsätalouteen liittyvissä kannoissa.

Vaikka kolmasosan komennuksestani söi koronaviruspandemia, pääsin onneksi myös matkustamaan. Maaseutu lehmien löytäminen läheltä Euroopan suurkaupunkien kupeesta. Maaseudulla sain raportoida ennätyskuivista kelistä ja tänä vuonna karmivista tulvista, jotka veivät kokonaisia kaupunkeja. Alankomaalainen viljelijä näytti minulle keskikesällä 2021 peltojaan, jotka olivat veden peitossa. Saksassa pääsin todistamaan kuivien kesien vitsausta kuusikoissa: kirjanpainaajakriisiä.

Kun seurasin ääri-ilmiöiden yleistymistä Euroopassa, huomasin, kuinka tarpeeseen EU:n kunnianhimoinen, vuoteen 2030 ulottuva ilmastopaketti tuli. Seuraavat vuodet keskustellaan siitä, kuinka tavoitteet laitetaan toteen.

Maaseudun Tulevaisuus -lehti ei vaikeasta nimestään huolimatta ole jäänyt EU-instituutioissa noteeraamatta. Sen tietää siitä, että meidät tiedetään kutsua mukaan, kun ympäristökomissaari kertoo metsästrategiasta ennen sen julkaisua tai kun maatalouskomissaari informoi tuoreesta maataloussovusta.



Tarja Bäckman

Seutujohtaja, Haapaveden–Siikalatvan seudun kuntayhtymä
Kotieläinasiamies 2017–2020

EU – ystävä, jolla on ongelmia

Haluan aluksi korostaa, että Brysselin edunvalvonta ja läsnäolo siellä on ehdottoman tärkeää. Toimiston nykyinen miehitys on minimimäärä, jolla asioita voidaan hoitaa. Silti meillä kaikilla siellä oli koko ajan kalvava tunne, että kaupungissa on vireillä semmoisiakin asioita, joista ei ehdi olla perillä ja liikkeellä oikeaan aikaan. Työkenttä on todella laaja. Toimiston edustamia järjestöjä, MTK:ta, SLC:tä ja Pellervoa, arvostetaan Brysselissä. Brysselin edunvalvonta ei kuitenkaan muodostu vain toimiston väen ponnistuksista, vaan myös Suomessa olevilla toimi- ja luottamushenkilöillä on monilla hyvät ja aktiiviset yhteydet Brysselin toimijoihin ja näin muodostuu edunvalvonnan kokonaisuus. Tätä kokonaisuutta pitää vaalia ja vahvistaa.

Eurooppalaista kattojärjestöämme Copa-Cogeca pidetään yleisesti Brysselissä kaikkein voimakkaimpana edunvalvontajärjestönä. Vaikka meidän näkökulmastamme esim. ympäristö- ja eläinsuojelualan lobbaajat saavat liian helposti vastakaikua parlamentissa ja komissiossa, myös ne pitävät Copa-Cogecaä ärsyttävänä voimakkaana vastavoimana. Copa-Cogecan puitteissa Pohjoismaat ja Baltian maat tekevät säännöllistä yhteistyötä sekä hiovat yhteisiä näkemyksiä. Näiden lisäksi myös Itävalta on maa, jonka kanssa Suomen on helppo maatalouspolitiikassa löytää yhteisiä näkemyksiä. Kuitenkin eri EU-maiden lukuisat maatalous- ja maatalousosuuskuntien järjestöt muodostavat todella sekalaisen seurakunnan, joista yhtenäisten näkemysten esille puristaminen ei ole helppoa hommaa.

Komission eri pääosastoilla on suomalaisesta näkökulmasta menossa sukupolvenvaihdos. Suomen EU-jäsenyyden toteutumisesta on kulu-
nut jo niin paljon aikaa, että silloin Brysseliin komissioon töihin tulleet vir-
kamiehet ovat näinä vuosina eläköitymässä. On ehdottoman tärkeää, että
heidän tilalleen saadaan uusia suomalaisvirkamiehiä EU:n päätöksenteon
valmistelukoneistoon. Suomalaisia olosuhteita ei ymmärretä, jos päätök-
senteossa ei ole ihmisiä, jotka kertovat niistä.

Näin jälkeinpäin ajatellen Brysselissä viettämieni kolmen vuoden aika-
na tuli todistettua, että suuri laiva kääntyy hitaasti. Ennen kuin lähdin sin-
ne, suurina työtäni leimaavina kokonaisuuksina näin CAP-valmistelun ja
Suomen puheenjohtajakauden. En osannut ajatella, että kolmen vuoden
jälkeen CAP:in valmistelu on edelleen kesken. Von der Leyenin komission
kunnianhimoinen ilmasto-ohjelma sisältää lukuisia elementtejä, joita ha-
lutaan vielä tässä vaiheessa uittaa sisälle uuteen maatalouspolitiikkaan.
Siirtymäkauden lainsäädäntö tarvittiin ja se saatiin poliittisesti suomalais-
vedolla valmiiksi korona-ajan poikkeusolosuhteissakin.

Suomen puheenjohtajakausi v. 2019 syksyllä osui poliittisesti ajatellen
hankalaan saumaan juuri EU-vaalien jälkeen. Uusi komissio ei ollut vielä
järjestäytynyt ja monien asioiden poliittinen valmistelu seiso. Suomen pu-
heenjohtajakaudella ei pystytty tekemään suuria poliittisia päätöksiä tu-
levan ohjelmakauden budjetista tai maatalous- ja aluepolitiikasta, mutta
näistä kaikista tehtiin julkisuudessa näkymätöntä tärkeää pohjatyötä. Si-
vottiin pöydältä ongelmia, jotka eivät enää sitten ole hidastamassa seuraavien
puheenjohtajamaiden työtä.

Kotieläinsektorilla polttavin ongelma kauteni aikana oli Afrikkalainen
sikarutto. Mieleeni on painunut syvästi se hetki, jolloin kokouksessa olles-
samme kuulumme ASF:a löydetyn Belgiasta. Paitsi että tauti vääjäämät-

**Näin jälkeinpäin ajatellen
Brysselissä viettämieni
kolmen vuoden aikana
tuli todistettua, että suuri
laiva kääntyy hitaasti.**

tömästi leviää koko ajan laajemmalle Euroopassakin, se vaikutti merkit-
tävällä tavalla sianlihan ja muidenkin lihatuotteiden maailmanmarkkinoi-
hin Kiinan siivotessa sikaruton jälkiä. Sianlihan hinta nousi monissa mais-
sa hetkellisesti nopeasti, mutta uuden viruksen, koronan, iskiessä painui
myös taas alas. Edeltäjäni aikana polttopisteenä ollut Venäjän viennin ty-
rehtyminen maito- ja lihatuotteissa jatkui, eikä Krimin valtauksen jälkeen
syntyneeseen umpisolmuun saatu mitään muutosta. Venäjän vientikriisin
ja maitokiintiöjärjestelmän lopettamisen jäljiltä periytyneet suuret rasvat-
toman maitojauheen varastot saatiin purettua. Suurten varastojen hinto-
ja painava vaikutus oli niin selvä, että koronakriisin iskiessä jäsenmaat oli-
vat selvästi haluttomampia turvautumaan varastointitukeen.

Eläinten hyvinvoinnissa Suomi ja Ruotsi pitivät esillä tarvetta yhden-
mukaistaa jäsenmaiden käytännöt sikojen hännän typistämisen lähtö-
kohtaisesti kieltävän lainsäädännön noudattamisessa. Suomalaiset Lee-
na Suojala ja Taru Antikainen kulkivat ympäri EU:ta kertomassa, miten
sikoja saparoinen on mahdollista kasvattaa menestyksellisesti. Tänä ke-
väänä muutkin jäsenmaat olivat jo valmiita keskustelemaan elintarvikkei-
den EU-tason eläinten hyvinvointimerkinnästä, kun asia oli nostettu esille
EU komission Pellolta pöytään -strategiassa. Eläinten kuljettaminen eten-
kin maiden rajojen yli ja kolmansiin maihin sekä eläinten häkkikasvatus
ovat teemoja, jotka kiinnostavat jatkuvasti parlamentissa ja niihin liittyviä
aloitteita on odotettavissa tulevaisuudessakin.

Suomi on osuustoiminnan suurmaa. Isot maatalous- ja kuluttajaosuus-
kunnat ovat Suomessa itsestäänselvyys, mutta muualla Euroopassa harvi-
naisuus. Etelämpänä Euroopassa osuuskuntakenttä on pirstaleinen muo-
dostuen lukuisista pienistä osuuskunnista. Itä-Euroopassa osuuskunta-aa-
te kärsii sosialismin ajan rasitteista, eikä osuuskuntia osata nähdä mah-
dollisuutena viljelijöiden ja kuluttajien vahvistamisessa. Osuuskunta yri-
tysmuotona ei ole EU:ssa tunnettu ja siksi edunvalvonnalla on erityinen
roolinsa pysyä valveilla lainsäädäntöhankkeissa. Osuustoimintaa toimin-
tamallina on tehtävä tunnetuksi. Esim. Ranskassa kansallisessa lainsääd-
ännössä on presidentti Macronin aikana nähty osuuskunnat kilpailua ra-
joittavana yritysmuotona ja on haluttu antaa viljelijöille mahdollisuus ero-
ta osuuskunnista lyhyellä varoitusajalla.

Koronakriisi päätti Brysselin kauteni kesken. Tein keväällä kaksi kuu-
kautta etätyötä Suomesta ja palasin kesäksi Brysseliin viimeistelemään
työni ja muuttoni.

Kolmen Brysselin vuoden jälkeen minä opin ymmärtämään EU:ta pal-
jon paremmin, mutta ymmärrän myös sen monimutkaisuuden. EU:n ystä-
vä olen, vaikka näen sen ongelmat.



Hanna Leiponen-Syyrakki
Brysselin toimiston johtaja 2018–
Kotieläinasiamies 2005–2009

Maatalouspolitiikan uudistus, Green Deal ja ilmastopaketti

Palasin töihin Brysselin toimistolle 9 vuoden poissaolon jälkeen syksyllä 2018. Tunsin oloni kovin tervetulleeksi toimiston johtajan tehtävään ja verkostoista löytyi paljon vanhoja tuttuja. Toimintaympäristössä oli kuitenkin tapahtunut isoja muutoksia: Euroopan parlamentin päätösvalta ja ympäristö- ja ilmastokysymysten painoarvo oli kasvanut maa- ja metsätaloutta koskevissa asioissa.

CAP-uudistus aloitettiin 2018 tiedonannosta ja saatiin päätökseen trilogineuvotteluissa juhannuksena 2021, yli 3 vuoden työn jälkeen. Uusi yhteinen maatalouspolitiikka on ilmasto- ja ympäristöystävällisempää ja toimeenpano aloitetaan 2023. EU:n jäsenmailla ja viljelijöillä on näytön paikka saavuttaa yhteisesti asetetut tavoitteet ja tuottaa markkinoille kestävämpiä elintarvikkeita, joista kuluttajat ovat valmiita maksamaan. Keskustelu maatalouspolitiikasta on ollut vilkasta ja myös erimielistä. Monien mielestä ilmastopäästöjen vähentäminen ja luonnon monimuotoisuuden parantaminen ajaa ohi ruuantuotannon turvaamisen ja viljelijöiden kohtuullisen toimeentulon tavoitteiden. Tasapainon löytäminen näiden tavoitteiden välillä on merkki politiikan onnistumisesta.

Brysselin toimisto remontoitiin keväällä 2019. Edeltäjäni Juha ja Maarit olivat tehneet hyvän remonttisuunnitelman, joka toteutettiin sisustusarkkitehti Anneli Lahtuan johdolla. Lopputulos on hieno ja edustava; suomalaisia puuta, luonnollisia värejä, valoisuutta, oma keittiö ja ergonomiset työskentelytilat. Uusitun toimiston avajaisissa toukokuussa tarjosimme Merimieskir-

kon kahvilan leipomaa lakkatäytekkä ja pidimme maatalouspolitiikka-aiheisen tietokilpailun.

Uusi Euroopan parlamentti aloitti kesäkuussa 2019. Uusi parlamentti on maa- ja metsätalouden edunvalvonnan näkökulmasta kokonaisuutena haasteellisempi kuin edeltäjänsä. Positiivista on historiallisen hyvän edustus maatalousvaliokunnassa, MEP Elsi Katainen varapuheenjohtajana ja MEP Petri Sarvamaa jäsenenä. Parlamentti on kuitenkin hajanainen ja erimielinen. Vaikuttamistyössä korostuu aktiivinen suora yhteydenpito yksittäisiin MEPpeihin avainpaikoilla sekä myös tiedon jakaminen suomalaisten viljelijöiden teke-
mästä ilmasto- ja ympäristötyöstä.

Uusi Ursula von der Leyenin komissio aloitti joulukuussa 2019 ja julkaisi kestävä kehityksen ohjelmansa Green Dealin vastaamaan globaaleihin ilmastohaasteisiin. EU haluaa ottaa globaalin johtajuuden ilmastotyössä ja omat rivit pitää ensin laittaa kuntoon.

EU:n ilmastolaissa kiristettiin vuoden 2030 päästövähennystavoitetta 55 prosenttiin. Kesällä ja syksyllä 2021 julkaistussa lainsäädäntöpaketissa uudistetaan kaikki ilmastoasiaa edistävä lainsäädäntö, jotta 55 %:n tavoitteeseen päästään. Tässä Fit for 55 -paketissa seuraamme erityisesti uudistuvaa energiaa, metsien ja maankäytön päästöjä ja nieluja, taakanjakoa sekä hiilitulleja (CBAM) koskevan lainsäädännön kehittymistä ja varmistamme, että päästöjen vähentämisen ja hiilensidonnän kasvattamisen lisäksi myös taloudelliset toimintaedellytykset ruuantuotannossa turvataan muutoksissa. Hiiliviljelyn edistäminen tuo mahdollisuuksia näyttää, että sektorimme ovat osa ilmastomuutoksen ratkaisua.

Ruokaketjun kestävyyttä kohennetaan Pelloilta pöytään -strategialla, jossa asetetaan tiukat tavoitteet mm. lannoitteiden, kasvinsuojeluaineiden ja an-

**EU haluaa ottaa
globaalin johtajuuden
ilmastotyössä ja omat
rivit pitää ensin laittaa
kuntoon.**

tibioottien käytön vähentämiselle sekä luomualan kasvattamiselle. Viljelijät vaativat strategian toimenpiteiden vaikutusten kunnollista arviointia ja pelkäävät EU:n maataloustuotannon kilpailukyyn puolesta, mikäli tiukentuvia vaatimuksia ei voida ulottaa tuontielintarvikkeisiin. Suomalaisessa ruokaketjussa on tehty kestävyystyötä jo vuosia ja olemmekin monessa asiassa edelläkävijöitä.

EU:n metsästrategian uudistaminen ja EU:n biodiversiteettistrategia ovat tuoneet suomalaiset metsät EU-keskusteluun uudella tavalla.

EU:n pitkän aikavälin budjetista vuosille 2021-2027 neuvoteltiin ja päätettiin EU-johtajien huippukokouksessa heinäkuussa 2020. EU27 budjetti on 1 074,3 mrd. € vuoden 2018 hintoina. Budjetin lisäksi päätettiin 750 mrd. €:n suuruisen Next Generation EU -elpymisvälineestä, joka rahoitetaan jäsenmaiden yhteisellä lainanotolla ja jolla tuetaan toipumista koronapandemiasta sekä vihreää siirtymää.

Jos jotain hyvää etsitään koronapandemiasta, se toi omavaraisuuden ja ruokaketjun sujuvan toiminnan kaikkien huolenaiheeksi. Tämä kuitenkin unohtuu nopeasti, jos asiaa ei pidetä esillä. Eurooppalainen ruokaketju sai pidettyä pyörät pyörimässä ja ruokaa kauppojen hyllyillä. Helmikuussa 2022 alkanut Venäjän hyökkäys Ukrainaan on tuonut globaalin ruokaturvan entistäkin tärkeämmäksi Euroopassa.

Brexitä on valmisteltu UK:n kansanäänestyksestä lähtien 2016. UK erosi EU:sta 31.1.2020, mutta erosopimukseen sisältyi siirtymäaika vuoden 2020 loppuun saakka. Siirtymäajalla valmisteltiin EU-UK kauppa- ja yhteistyösopimusta, joka tuli voimaan vuoden 2021 alusta. Yhteistyöstä on riittänyt senkin jälkeen neuvoteltavaa ja toimijat ovat kokeneet epävarmuutta, kun kaupan käynnin sääntöjen muutokset ovat heikosti ennustettavissa.

Edunvalvonnasta tuli hetkessä uudenlainen haaste, kun koronapandemian vuoksi kaikki kokoukset ja tapaamiset loppuivat kuin seinään maaliskuussa 2020 ja siirryttiin etätöihin kotitoimistolle. Olemassa olevat verkostot olivat kultaakin kalliimmat, kun uusia kontakteja ei juuri tullut. Komission lainsäädäntövalmistelu eteni kuitenkin suunnilleen aikataulussa, joten mukana oli pysyttävä ja haettava uusia vaikuttamisen muotoja. Onneksi keväällä 2022 Brysselissä tapaamisia, tilaisuuksia, vierailuja ja kokouksia järjestyi taas ja lobbarit pääsivät palaamaan normaaliin elämään.



Rauli Albert

Kotieläin- ja osuustoiminta-asiamies 2020-

Tietoa poliitikoille arvokentän eri laidoilla

MTK:n, SLC:n ja Pellervon Brysselin toimiston edunvalvontatyö alkoi vuonna 1991, neljä vuotta ennen Suomen liittymistä silloiseen Euroopan yhteisöön. Laman ja itäblokin hajoamisen jälkeen Euroopassa elettiin muutosten aikaa ja Suomi asemoi itseään vahvasti läntiseen Eurooppaan. Näin 30-vuotisjuhlien aikoihin historian häivähdyksiä on jälleen kummasti kaikumassa nykypäivään. Nähtäväksi jää elämmekö jälleen uudenlaisen epävakauden ja muutosten aikaa.

Tulin Brysseliin maatalouden edunvalvontatöihin ensimmäisen kerran vuonna 2017 Euroopan maataloustuottaja- ja maatalousosuuskuntajärjestöjen kattojärjestöön Copa-Cogecaan. Ensin harjoitteluun ja sen jälkeen maito- ja liha-asiantuntijaksi ja ympäristöasiantuntijaksi. Brysselin kotieläinasiamies on valvonut suomalaisen osuuskuntapohjaisen eläintuotannon etua EU:n ytimessä jo 1990-luvulta saakka. Olen tehtävässä kuudes suomalainen asiantuntija.

Maito-, liha- ja munaosuuskunnat olivat jo hyvin varhaisessa vaiheessa tunnistanee tarpeen kotieläinasiamiehen tehtävälle. Tuon ajan päätöksissä on havaittavissa päättäväistä pioneeriasennetta. Myöhemmin Pellervon jäsenkunnan laajentuessa kotieläinasiamies on toiminut tehtävässään myös suomalaisen osuustoiminnan edunvalvojana ja asiamiehenä.

Brysselin edunvalvontatyö on Suomen jäsenyyden alkua ajoista laajentunut asiantuntijoiden mielipiteeseen vaikuttamisesta komissiossa ja jäsenmaiden neuvostossa yhä enemmän poliitikkojen ja yleisen mielipiteeseen vaikuttamiseen. Vuonna 2009 voimaan tulleen Lissabonin sopimuksen myötä muun muassa maatalous siirtyi tavallisen lainsäätämisyjärjestyksen piiriin ja parla-

mentille annettiin valtaa nimetä komission puheenjohtaja. Jos pitäisi nimeä yksi yksittäinen tekijä, joka on muuttanut maatalouden edunvalvontaa Brysselissä, niin valitsisin Euroopan parlamentin lainsäätämismäksien kasvun, niin merkittävä muutos toimialan työskentelyssä Lissabonin jälkeen on tapahtunut.

Aiemmin edunvalvontatyön kohteet ovat olleet lähinnä asiantuntijoita komission virkakoneistossa tai jäsenmaiden neuvostossa tai edustustoissa. Nykyisin meidän pitää osata vakuuttaa myös poliitikkoja arvokentän eri laidoilta, mikäli mielimme saada asiaamme ajettua. Tiedon ja informaation paljouden aikana selkeä haaste on erottautua ja saada äänensä kuuluviin. Sosiaalisessa mediassa on hyvin helppoa pysyä omassa kuplassaan erillään muista mielipiteistä ja asiallinen argumentointi asiasta tai toisesta on hankalaa. Elämän viihteellistyminen näkyy myös vaikuttamisessa ja vaikuttamisen tavoissa.

Edelliset 30 vuotta ovat olleet politiikassa eräänlaiset ilmastomuutoksen heräämisen vuosia. Kioton sopimus 1990-luvulla viitoitti tien, jolla nyt myös suomalainen kotieläintuotanto kulkee. Toimiston seuraavan kolmenkymmenen vuoden aikana EU saavuttaa hiilineutraalisuuden ja on sopeuttanut, toivottavasti ja todennäköisesti, myös ruokatuotantonsa muuttuneeseen ilmastoon. Erityisesti kotieläintuotannossa paineet tuotantotapoja ja kulutustottumuksia kohtaan ovat ilmeisiä. Vaikka suuri osa maatalouden ilmastopäästöistä on biogeenisiä ja osa luonnollista kiertoa, tuntuu siltä, että isoimpia päästöjen vähennyspaineita kohdistuu maatalouteen.

Seuraavilla kotieläinasiainmiesillä on siis vielä melkoinen sarka uurastettavanaan Copa-Cogecan kokouksissa, komission käytävillä ja parlamentin istuntosaleissa.

**Edelliset 30 vuotta
ovat olleet politiikassa
eräänlaiset
ilmastomuutoksen
heräämisen vuosia.**



Elina Liinaharja

Aluepäällikkö, MTK-Satakunta
Brysselissä työkierrossa syksyllä 2011

Eurooppalainen viljelijä viherryttämisen- ja tehostamispaineiden ristitulella

Kokemuksia Brysselin työkierrosta

Brysselin toimisto on vuosien saatossa tarjonnut usealle MTK:n työntekijälle mahdollisuuden tutustua Brysseliin ja EU:n toimintaan aitiopaikalta. Olemme isännöineet monia muutaman viikon mittaisia tutustumisjaksoja, joista on ollut hyötyä ja iloa sekä meille että Brysselissä vierailijoille. Historiikissa on mukana kahdesta tutustumisjaksosta ilahduttavat raportit, kiitos näistä Minnalle ja Elinalle. Erityisesti 2011 vuoden tekstistä on hauska huomata, kuinka monet silloin puhututtaneet asiat ovat edelleen ajankohtaisia.

Syyskuun aurinko paistaa pilvettömältä taivaalta sikäli kuin näen kaistan sinistä taivasta toimiston ikkunasta. Aamulla toimistolle kävellessä oli jo aavistus lähestyvistä talvesta, mutta muutoin syysää tällä on ollut mukavan leuto. Saavuin tänne Brysseliin syksyllä 2011 viiden viikon harjoittelujaksolle viime sunnuntaina. Tämä viikko on jo osoittanut, miten monia asioita pitäisi pystyä seuraamaan ja miten moniin asioihin pitäisi ottaa kantaa. Se on kova urakka pienelle maalle ja meidän näkökulmastamme rajallisin resurssein varustetulle etujärjestöllemme.

23.10.2011

Vähitellen televisiouutisista ja Helena Petäistön haastattelutaustoista tutuksi tulleet taustarakennukset ovat löytäneet oikeasti paikat kaupungin kartalta.



EU:n parlamentti, komission päärakennus ja neuvoston Justus Lipsius-rakennus ovat aikamoisia monumentteja. Juuri tänään sunnuntaina kadut neuvoston rakennuksen ympäriltä oli suljettu EU:n huippukokouksen vuoksi. Viikko alkoi COPA:n kokoustilaisissa pidetyllä GMO-keskustelutilaisuudella. GMO on EU:ssa erittäin vaikea asia. EU on siirtynyt ruuan viejästä ruuan tuojaksi ja tänne saa tuoda hyväksyttyjä GMO-pitoisia rehuja, mutta täällä ei saa tuottaa niitä. Katsottiin, että nykyisellä tavalla jatkaen EU:n viljelijät menettävät kilpailukykyään ja alan tutkimus siirtyy muualle.

Keskiviikon istuin Euroopan lannoiteteollisuusyhdistyksen järjestämässä seminaarissa, jonka aiheena oli maatalouden tuottavuuden nostaminen parantamalla luonnonvarojen käyttöä. Seminaarissa todettiin, että tuottavuus pitäisi nostaa uudelleen politiikan teon välineeksi, olosuhteita maatalouden tuottavien investointien tekemiselle pitää parantaa ja Euroopan pitää ottaa suurempi vastuu elintarviketurvasta maailmanlaajuisesti. Eurooppalainen viljelijä siis toimii tässä viherryttämisen- ja tehostamispaineiden ristitilassa.

Torstaina ja perjantaina oli maatalousministerien neuvoston kokous Luxemburgissa. Ministerien listalla olivat pääasioina CAP-uudistus ja Itämeren kalastuskiintiöt. Tilatuen 30 %:n viherryttämistä pidetään liian korkeana

ja 7 %:n peltoalan varaamisen ekologisiin tarkoituksiin katsotaan olevan ristiriidassa ruuantuotannon lisäämistarpeen kanssa.

30.10.2011

Aloitin kuluneen viikon tapaamiset maanantaina metsäasioilla. Kuten tiedämme, EU:lla ei ole omaa metsäpolitiikkaa. Silti metsään liittyviä asioita on käsiteltävänä jatkuvasti. Tällaisia ovat esimerkiksi bioenergia, ilmastonmuutos, biodiversiteetti, biomassan kestävyyskriteerit ja vaikkapa metsätalouden osuus maaseudun kehittämissuunnitelmassa.

Loppuviikolla osallistuin MTK:n asiantuntijoiden mukana COPA:n työryhmien kokouksiin. Kokouksessa keskusteltiin CAP-uudistuksesta ja sen vaikutuksista alalle. Monissa maissa siirtyminen historiallisesta tilatuesta alueelliseen tasatukeen on iso asia. Suomessa on jo alueellinen tasatuki käytössä, joten sen suhteen ei tapahdu muutoksia.

Perjantaina kokoontui COPA:n sikatyöryhmä. Kokousta puhuttivat vielä alkuperämerkintöjä koskevan asetuksen täytäntöönpano alkuperämaan merkinnän osalta, EU:n käymät kauppaneuvottelut, Afrikkalainen sikarutto Venäjällä, eläinten kuljetus ja antibioottiresistenssi.

6.11.2011

Minua pyydettiin lähettämään täältä työhön liittyvää postia. Lähdin siis etsimään postia muutaman korttelin päästä. Virkailijat olivat kokonaan lasiseinän takana ja isommat paketit vaihdettiin välitilan kautta niin, että luukut eivät olleet samaan aikaan virkailijan ja asiakkaan välillä auki.

Selailin reissujeni päätteeksi "Suomen maatalouden ja osuuskuntien Brykselin toimisto 20 vuotta" -julkaisua. Toimistohan vietti kesällä 20-vuotisjuhlaan. Julkaisu on mukavan luettavasti koostettu ja siitä saa hyvän kuvan eri vuosien tärkeistä vaiheista. Hauskana yksityiskohtana huomasin historiikis-

**Eurooppalainen
viljelijä siis toimii
tässä viherryttämisen- ja
tehostamispaineiden
ristitilassa.**

ta ilmeisesti vuoden 2000 vaiheilla otetun kuvan, jossa Pekka Pesonen, Risto Artjoki, Tapio Kytölä ja Simo Tiainen juttelevat hieman nuoremman näköisinä MTK:n Brysselin toimiston pöydän ympärillä. Kaikki herrat ovat olleet MTK:n toimistolla töissä ja ovat edelleen EU-maatalouspolitiikkaan vaikuttamisen kannalta merkittävässä tehtävässä.

11.11.2011

Olin ollut kuuntelemassa yhtä harjoittelujaksolle ehdottomasti kuuluvaa kokousta eli parlamentin maatalousvaliokunnan istuntoa, vieläpä historiallista sellaista. Kokous pidettiin suuressa salissa, sillä se oli ensimmäinen, kun maatalouspolitiikka on tullut yhteispäätösmenettelyyn. Monet kiinnittivät huomiota byrokratian lisääntymiseen, viherryttämisen liian suureen osuuteen ja 7 %:n luonnonhoitoalaan. Nuorten, pienten tilojen tuki ja aktiiviviljelijän määrittäily saivat puheissa osansa, samoin tuottajan aseman vahvistaminen.

Tänään perjantaina on arkipyhä I maailmansodan päättymisen kunniaksi. Tosin esimerkiksi komissiossa ei päivää tasapuolisuuden vuoksi noteerata. Tänään on myös viimeinen päiväni Brysselin toimistolla. On aika sanoa hyvästit ja palata perheen luokse kotikonnuille rauhallisempiin maisemiin. Taakse jää Brysselin monikulttuurinen vilinä, kokouksiin kiirehtivien ihmisten kenkien kopina ja matkustavaisten perässään vetämien lentolaukkujen pyörien kolina. Tänne kannatti ehdottomasti lähteä kokemaan edes pintaraapaisun verran, missä ja miten EU-asioitamme hoidetaan. Monessa muussakin mielessä tämä viiden viikon jakso on ollut mielenkiintoinen ja opettavainen kokemus.

Kiitos erityisesti Brysselin toimiston väelle! Ilman heitä tämä ei olisi edes mahdollista, mutta he luovat tänne myös ilmapiirin, johon on helppo tulla. Kiitos myös keskusliitolle ja omalle työnantajalle tästä mahdollisuudesta!



Minna Ojanperä

Johtava ympäristöasiantuntija, EK
Brysselissä työkierrossa syksyllä 2019

EU-vaikuttamisen syventävät opinnot

Vihdoinkin syksyllä 2019 koitti sopiva hetki syventäville EU-vaikuttamisen opinnoille: liityin MTK:n Brysselin toimiston osaavaan joukkoon. Moni asian-
tuntija MTK:sta oli suorittanut ns. *Brysselin harjoittelun* pian töiden aloittamisen jälkeen, mutta oma tilanteeni oli erilainen. Olin aloittanut MTK:ssa lakimiehenä vuonna 2011 ja käynyt sen vuoksi useaan otteeseen Brysselissä osana normaalia työnkuvaani. Viime vuosina Belgiaan oli kutsunut työni kiertotaloustiimin vetäjänä. Kiertotalouden ympärille oli syntynyt – pitkälti suomalaisen Sitran ansiosta – mukavaa EU-pöhinää, jonka puitteissa kävin viemässä viestiä suomalaisen maa- ja metsätalouden kiertotalousosaamisesta.

Elämäntilanteestani johtuen en muuttanut Brysseliin koko syksyksi, vaan kopioin meppien työviikon kaavan. Maanantaina aamukoneella Brysseliin ja torstain viimeisellä lennolla takaisin. Tämä strategia oli hyvä erityisesti siksi, että tutustuin matkojeni aikoina niin meppeihin kuin muihinkin suomalaisiin EU-vaikuttajiin. Lentokentällä on hyvin aikaa jutella!

Brysselin komennukseeni osui monta onnekasta sattumaa. Toimiston johtajana oli super-Hanna, jonka huomassa liikuin paikasta toiseen ja joka tutustutti minut aktiivisesti eri sidosryhmien edustajiin. Hannan kanssa paransimme maailmaa niin nopeilla työlounailla kuin pitkillä automatkoilla Strasbourgiin. MTK:n toimisto oli vastikään remontoitu, ja oli upeaa työskennellä huikeassa työympäristössä keskellä EU-kortteleita! MTK erottautui EU-massasta myös muulla tavoin: toimistolla oli tuolloin ainoastaan naisia töissä. Sain-

kin kuulla ulkomaalaisilta kollegoilta useita ihmettelyjä, eikä vielä kukaan mies läpäissyt tietään MTK:n edustajaksi Brysseliin? Naissukupuoli oli erotautumistekijä miesvaltaisessa maa- ja metsätaloussektorissa, minkä tietysti hyödynsimme.

Osallistuin lukuisiin tapahtumiin osana toimiston normaalia arkea. Keskustelimme metsäedustajien kanssa komissaarin pestin jättävän Jyrki Kataisen kanssa samana päivänä, kun Jutta Urpilaisen salkku julkaistiin. Tätä tuoreempia kommentteja väistävältä komissaarilta ei voinut saada. Nautin illallista niin pohjoismaisen metsäverkoston kuin maatalouspolitiikkaa valmistelevien suomalaisvirkamiesten kanssa ja juhlin sisarjärjestö LRF:n 30-vuotista taivalta. Niissä juhlissa muuten loppui ruoka kesken.

Pysyvästi mieleeni jää Strasbourginnun tunnelmallinen keskusauea, rosoiset ravintolat, parlamenttirakennuksen kukkamattokahvila. MTK:n perinteisellä meppi-illallisella intouduimme laulamaan, ja kunnioitin Nils Torvaldsin läsnäoloa laulamalla ruotsalaisen juomalaulun ”Vi skålar för våra vänner”. Olen kasvanut Tornionjokivarressa ja opin laulun pelatessani lukioikäisenä Pohjois-Ruotsissa salibandya. Eipä tiennyt tyttö, minne laulu vielä löytää tiensä!

Bryssel-komennukseni toimi juuri kuten pitikin. Pääsin pintaa syvemmälle. Vaikuttamisessa sama perussääntö pätee kaikkialla: et tee tiedolla ja osaamisellasi mitään, jos et tiedä, kenelle se tulee välittää. EU-vaikuttamista ei voi parhaalla tasolla tehdä missään muualla kuin siellä, missä EU-päätöksenteko on. Syksy 2019 saikin pohtimaan, miten MTK:n ja SLC:n Brysselin toimiston osaamisprofiili kehittyi lähitulevaisuudessa, kun ilmasto- ja kestävyyskysymykset valtaavat EU:n päätöksentekoprosessit vieden tilaa perinteisiltä maa- ja metsätalouden edunvalvontakysymyksiltä. Toivotan tuottajajärjestöille viisautta ja rohkeutta varmistaa, että laadukas EU-edunvalvonta säilyy ja vahvistuu myös muuttuvassa maailmassa.

**Bryssel-komennukseni
toimi juuri kuten
pitikin. Pääsin pintaa
syvemmälle.**

Office of Finnish Agriculture, Forestry and Cooperatives

Rue de Trèves 61 (6. krs)
B-1040 Brussels, Belgium

Yhteystiedot

Hanna Leiponen-Syyrakki
johtaja

toimiston yleisjohto
Puh. +358 (0) 400 947 633
+32 (0) 47 650 2704

hanna.leiponen-syyrakki@mtk.fi

Rauli Albert
Osuustoiminta, kotieläinasiain
ja liha-, maito- sekä munaosuuskuntien edunvalvonta

Puh. +32 477 331 958
+358 (0)40 5529147
rauli.albert@mtk.fi

Maarit Holma
assistentti
Puh. +32 473 933187
+ 358 (0)20 413 2810
maarit.holma@mtk.fi

